

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 23
ОТ ИЗВЪНРЕДНОТО ДИСТАНЦИОННО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ
ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА ВРЪЗКА НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 3 ЮЛИ 2020 Г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Лозан Панов – председател на Върховния касационен съд

ОТСЪСТВАЩИ: Боян Магдалинчев, Даниела Марчева

На заседанието присъства Стефка Инджова – и. д. главен секретар на Висшия съдебен съвет, съгласно Заповед № ВСС-6416/02.07.2020 г.

Разпечатка от компютризираната система за гласуване на решенията по протокола . Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Откриване на заседанието - 09.15 ч.

ЛОЗАН ПАНОВ: Откривам заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, 3 юли 2020 г. Няма допълнителни точки в дневния ред.

Започваме с точка първа - избор на административен ръководител - председател на Окръжен съд - Пловдив. Има двама кандидати - г-н Калибацев и г-жа Шейтанова.

Кой ще докладва? - Г-н Шекерджиев, заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви.

Предложението на КАК, е да бъде проведено, на основание чл. 194б, ал. 1 от ЗСВ, избор за назначаване на длъжността „административен ръководител - председател“ на Окръжен съд - Пловдив. Както казахте, има двама атестирани кандидати, това са Иван Калибацев - административен ръководител - председател на РС-Пловдив и вторият кандидат е съдия Розалия Шейтанова - съдия в ОС-Пловдив. И двамата са с рангове „съдия във ВКС и ВАС“. И ако ми позволите, по отношение и на двамата има положителни становища от КАК, като и по отношение на Калибацев и по отношение на Шейтанова КАК приема, че липсват данни, които поставят под съмнение високите им професионални качества спрямо длъжността, за която кандидатстват, а именно „административен ръководител - председател“ на Окръжен съд - Пловдив. Идентични положителни становища има и от Комисията по професионална етика. На вашето внимание са концепциите на двамата кандидати, въпросите, които са им зададени, отговорите, протокол от Общото събрание на съдиите на ОС-Пловдив и становище, което е постъпило след провеждане на Общото събрание.

Може би трябва да пристъпим към изслушване на кандидатите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Нека да поканим първия кандидат г-н Иван Калибацев.

/В залата влиза Иван Калибацев/

Г-н Калибацев, точка първа от дневния ред, вече сте участвали в такава процедура нееднократно. Заповядайте!

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: Благодаря Ви.

Уважаеми членове на Съдийската колегия, всички вие ме познавате отлично в качеството ми на административен ръководител. С част от вас сме участвали в работни групи, с други сме участвали в

проекти, с много от вас съм коментирал идеи и проблеми, които съм констатирал в своята практика. Ето защо, не е нужно да се представям, а и все пак това е третото ми явяване пред вас. И ако в първото си представяне изложих концепция, в която направих своеобразен отчет на това какво съм направил в първия си мандат като ръководител на Районен съд - Пловдив, то в следващата процедура аз изложих нова концепция, в която представих идеите ми за управление на Окръжен съд - Пловдив. Днес участвам за трети път и затова в случая няма да правя анализ на органа, за който кандидатствам, няма да ви занимавам и със статистическа информация.

Всъщност искам да ви запозная какво се случи за тази една година от предходното ми явяване до днес. В предходната си концепция бях заложил множество идеи за развитие на органа на съдебна власт, на Съдебната палата като цяло, като част от тези идеи успях да реализирам в тази една година от предходното ми изслушване до този момент. Факт е, че в предното изслушване не успях да събера нужното доверие, не ме демотивира, а напротив. Част от идеите, които бях заложил, успях да реализирам. Първата и основна идея, която имах тогава, бе да се извърши сериозен ремонт на настилката, която се намира пред Съдебната палата. Сградите, това са нашите лица, т.е. когато хората ни посещават, те трябва да идват в приветливи и красиви сгради. Пред Съдебната палата в Пловдив имаше огромен проблем, който стоеше години наред и това беше настилката на паркинга, откъдето всички посетители минават. Всъщност при всеки един дъжд, както и тази сутрин имаше буря в София, пред Съдебната палата ставаше едно езеро. Миналата година в периода септември-октомври 2019 г., с изключителното съдействие на кмета на Район Централен, както и на управата на Община Пловдив, успяхме да организираме цялостен ремонт на тази улица и към настоящия момент всички разбити

плочки бяха подменени. Има изцяло нова настилка, красиви павета, ново осветление. Създаде се и една нова система за пропускателен режим на автомобилите, тъй като този участък се ползва активно като паркинг на Съдебната палата. Всъщност с промяната на тази настилка, съответно измиване на част от фасадата и всички други подобрения, се създаде изключителен облик на Съдебната палата. Тя придоби нов, красив и хубав външен вид. Наред с това успях, със съдействието на екипа от РС и колектива, да организирам подобряване на зелените площи в съседство с паркинга, като в момента имаме нова инициатива, отново съм подкрепен от своя колектив и ще облагородим наличния в съседство парк, с който граничи както паркинга на Съдебната палата, така и належащ се наблизо блок. Именно с колектива на РС в момента имаме инициатива - закупили сме пейки, кошчета и с подкрепа на кмета на района ще облагородим целия този парк, с което допълнително ще създадем отлични възможности за това, посетителите на Съдебната палата, работещите в нея, както и живеещите в съседство, да се чувстват по-комфортно и по-добре. Всъщност идеята ми за този външен облик има съществено значение, защото това е и важен елемент, в който ние издигаме нашия имидж. Всъщност за подобряване имиджа на съдилищата в предходната си концепция бях заложил една идея за да работя по-активно с журналистите. Моята идея беше да проведе обучение, в което обучение да разясня както работата на съдилищата, така и да създам възможност за по-добра интерпретация и представяне на случаите, които журналистите разглеждат в нашите съдилища. Това обучение успях да организирам през септември месец с активното съдействие на заместник-председателя на Окръжния съд г-жа Софка Димитрова, като направихме обучение на журналистите по наказателни процеси. Накратко, успяхме да посочим начина, по който се разглеждат отделните процеси, а след това поставихме всички журналисти в една

неудобна за тях ситуация, като им дадохме два наказателни казуса, които те следваше да разглеждат. В първия момент те бяха доста притеснени, но с наша помощ бързо успяха да се окопитят и успяха наистина да разиграят тези казуси. Така журналистите заеха мястото на прокурора, на пострадалия, на защитника, на подсъдимия и най-вече на съда. Със свои думи и с оглед казуса, който им бе представен, те много бързо успяха да влязат в ролята си и да интерпретират съответната цел, която им беше поставена. Всъщност по този начин журналистите влязоха в нашата работна среда и разбраха трудността на съдийската професия. Това със сигурност даде възможност за по-обективно, по-ясно отразяване на проблемите и най-вече правилно и точно отразяване на казусите, които всеки един от тях отразява. Т.е. това със сигурност доведе и до подобряване на нашия имидж. Всъщност тези срещи с журналисти започнаха да стават регулярни, почти всеки месец имаме подобна среща, включително такава направих и вчера, на която на журналистите от всички пловдивски медии представихме информация за образуваните дела, за работата в условията на изолация и, разбира се, отговорих на всякакви въпроси. Тези срещи помагат много и за решаване на текущите проблеми във връзка с отразяване работата на съдилищата.

В предходната си концепция, една от идеите, които бях заложил, е провеждане на 140 години от създаването на Окръжен съд - Пловдив и Районен съд - Пловдив. Тук, съвместно с и.ф. председателя на ОС-Пловдив г-жа Антония Роглева, създадохме една добра организация и проведохме седмица на честване на тези празници. Това беше много важно за нас, защото годишнината е един сериозен празник и това е един от начините ние да покажем нашето достойнство и факта, че сме оцелели дълги години като съдии и съответно сме били стожери на правосъдието. Нашата програма започна в няколко етапа. На първо

място, в първия ден се откри барелеф на видния българин Димитър Пешев, който е работил за кратко и като съдия в ОС-Пловдив; на втория ден създадохме Бурса за съдебни кадри. Това е една иновация, която е плод на мой дългогодишен труд. Повече от три години имам споразумение, сключено между РС-Пловдив и Търговската гимназия и на тази Бурса за съдебни кадри, всъщност поканихме учениците от тази гимназия. Съдействието в работата със споразумението, което сме сключили с Търговската гимназия, дава възможност на учениците в тази гимназия да продължат своите практически занимания в съда. Тези практически занимания са изключително полезни и към настоящия момент 10, 11 и 12 клас провеждат своята практика. Разбира се, заради изолацията част от практиката им пропадна. Надявам се следващата година да продължим. Може би това споразумение, тази взаимопомощ, която оказваме на гимназията и на съда, съответно доведе и до създаването на паралелка „Съдебна администрация“ в тази гимназия. И в условията на Бурсата, която създадохме, учениците се записаха в едни листи с желание за евентуално участие в следващи конкурси и от два дни вече имаме трима зрелостници, които тази година завършиха и започнаха работа при нас като съдебни секретари. Изключително важно, защото към настоящия момент трудно се намират млади и мотивирани кандидати за работа в администрацията, а по този начин ние не само, че даваме шанс на тези млади хора, а наред с това намираме компетентни кадри, които ще могат съвестно да изпълняват задълженията си в администрацията. На третия ден отново направихме симулиран процес. В този процес участваха не само журналисти, но и студенти от Пловдивския университет. Симулираният процес няма сценарии. Раздава се специален казус, съответно се дават роли. Имат време за подготовка, който е кратък период от време и всъщност при този случай ние отдаваме възможност на участниците със свои думи, във връзка с

ролята, в която са поставени, да успеят и да реализират именно начина, по който следва да представят своята теза. Това е от изключително значение, защото най-малкото показва динамичната ситуация в съдебната зала и сериозната роля, която има съдията в този процес. Със сигурност влияе позитивно на имиджа на съдебната власт и на съдията като цяло. В четвъртия ден от нашата програма имаше Водосвет, а в петия представихме Исторически бележник във връзка с годишнината на двете съдилища. Това е моя идея, която успях в рамките на шест месеца да реализирам, със съдействието както на и.ф. председателя на Окръжен съд, така и на група съдии и служители, и с любезното съдействие на Историческия музей на гр. Пловдив. В този бележник успяхме да съберем информация за създаването на съдилищата след Освобождението през 1878 до 1941 г. и на всяка дата от бележника има събитие от историята на гр. Пловдив, както и на България. Целта на това нещо беше наистина да подчертаем сериозността на този празник. Фактът, че тези съдилища са оцелели толкова години, и желаехме наистина във всеки един от притежателите на бележник да остане един траен спомен, с който да отбележим този наш празник. Всъщност това организиране на съвместните чествания на годишнината е един изключителен пример за това как ръководствата на отделни органи на съдебна власт могат да работят заедно и най-вече да имат лични резултати. Друга идея, която бях заложил, е привличането на студентите от специалност „Право“ в Пловдивския университет. Имах практика с преподавателя, на който предоставих възможност да присъства на процеси и съответно да използва съдебните зали за провеждане на упражнения или дискусии. Всъщност в началото на тази година сключих споразумение с Пловдивския университет, с декана на Юридическия факултет, за сътрудничество. Имахме план да проведем множество мероприятия, свързани с упражнения на студентите,

посещения на съдебни процеси и, разбира се, със запознаване с дейността на съда. Това е още една добра идея, с която ние бихме привлекли младите юристи, съответно бихме дали възможност за подобряване имиджа на съдебната власт, защото всъщност моята цел е насочена единствено и само към младите хора, които тепърва настъпват и започват да практикуват своята дейност, както в съда, така и извън съда, но свързана тясно с нашата работа.

Съществена част от идеите ми са насочени към създаването на Експертен екип от административни ръководители на окръжния съд и на районните съдилища. Смело мога да заявя, че административният ръководител, е най-важният елемент в органите на съдебна власт. Заявявам това отговорно и ясно, не заради това, че заемам такава длъжност. Административният ръководител е точно човекът, който може да създаде необходимата организация за работа. Той може да издигне органа на съдебна власт, той може да създаде и добрата колективна среда и съответно да администрира правилно процесите. Разбира се, той може и да сrine всичко това. Всъщност не е нужно да давам примери. Във вашата практика вие познавате примери в едната и другата посока. Важността на тази длъжност е довела и това да се провежда такъв сериозен и тежък конкурс. Това е, може би, най-тежкия конкурс в съдебната власт. Тук има необходимост от създаване на концепция, съответно представянето ѝ пред Общото събрание на съдиите и след това следва изслушване на кандидата пред Съдийската колегия. Това означава, че качеството на кандидатите трябва да е от изключително значение при техния избор. Идеята ми да създам експертен екип е породена от това, че всеки един от нас има различен подход и различни идеи в работата си. Може би още преди 10 години, когато започнах като административен ръководител, аз съм първият, който започна създаването на електронните папки на делата. Разбира

се, споделяйки това със свои колеги, една голяма част от тях оцениха тази идея и това стана част от техните концепции. Може би след няколко години почти във всички органи на съдебна власт се създадоха електронни досиета на делата. Това ми подсказва, че честите срещи между ръководителите, обсъждането на идеи, споделянето на опита, е от изключително значение и това нещо трябва да се ползва. Затова, една от основните ми идеи, е да направя екип от ръководители, които да са между ОС и районните съдилища. Мога да дам много примери. Да кажем, че когато ръководителят няма достатъчно опит, подхожда плахо и не успява да се справи бързо с поставените задачи. Давам пример: през 2012 г. бе предоставена на РС-Асеновград сграда и процедурата по обществени поръчки продължи изключително дълго време, поради различни обстоятелства. Т.е. може би повече от четири години. Същевременно подобна процедура бе извършена в РС-Карлово в рамките на година и половина. Ако приемем, че е налице и обективен проблем, то тук не можем да изключим факта, че може би опитът на единия ръководител е дал възможност за по-бързо справяне с тази задача. Ако тези ръководители работят заедно в екип и си комуникират постоянно, няма да има никакъв проблем да се преодоляват дребните пречки, които възникват в общата работа. Този Експертен съвет може да се събира всеки месец, да решава идеите и проблемите в различните органи на съдебна власт, да обединява ресурси и да извършва много сходни дейности. Така например, ще намалее натоварването в отделните съдилища, говоря за съдиите. Ще представим добри идеи за това преодоляване, но много важен елемент е да говорим за натоварването на служителите, нещо, което е забравено и почти не се споменава, и също трябва да се преодолее в различните органи на съдебна власт. Могат да се решават и всякакви текущи проблеми или да

се разпределят задачи помежду им, с оглед бързина и по-експертно мнение.

Всичко изложено до тук може да покаже следното: имам отличен административен опит, натрупан във времето ми като ръководител, който прилагам в ежедневната си практика. Имам много идеи, генерирам ги тези идеи, не защото това е в кръвта ми. Напротив - имам изключителната подкрепа на колективите, които винаги ръководя и които са основният двигател за това да генерирам идеи. Всички тези идеи, които пиша и в концепциите си, и осъществявам на практика, това са лично мои идеи, не са заимствани от никой, не са преписвани или копирани. Мога да ви докажа това ако погледнете моите концепции изложени пред вас през последните две години. Те са три и ще видите, че в нито една от тях няма нито една празна дума, нито една неосмислена идея, нито една чужда идея. Всичките ми цели са свързани с това - подобряване на добрите условия на работа; подобряване на администрирането на делата; отварянето на съдилищата към обществото; предоставянето на нови електронни услуги и, разбира се, поддържането на добра колегиална среда. Важен елемент е издигане на имиджа на органите на съдебна власт. Аз също съм съдия и знам, че имиджа на органа, в който работя, е огледало на моя личен имидж в обществото. Няма как ние да желаем да бъдем оценени по достойнство, нашата мъдрост да бъде ясно изразена в обществото и то да ги приеме, без ние лично да положим усилия за това. А това се изисква както от всеки съдия, така и от всеки служител. Моите идеи винаги са били насочени към екипите, не само които управлявам, както е в случая - Съдебната палата, а и към всички останали работещи в Съдебната палата. Резултатите показват, че и реализираните от мен идеи не са конкретно насочени само към РС, а те обхващат и съдиите, и служителите от окръжен и от апелативен съд. Моята цел е проста -

желая наистина по-добра работна среда, желая по-добри условия на работа и, разбира се, възможност за подобряване на натовареността, както на съдиите и на служителите, така и за отваряне на съдебните органи към обществото, свързани с по-добри електронни услуги и по-добра достъпност. Това със сигурност ще увеличи и подобри нашия имидж.

Това бе накратко от мен. Благодаря за вниманието!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря, г-н Калибацев.

Уважаеми колеги, въпроси към кандидата? Заповядайте, г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря.

Аз имам въпрос към колегата Калибацев във връзка с неговата идея за създаването на така наречения Експертен съвет на административните ръководители. Колега Калибацев, във Вашата концепция Вие говорите, че този съвет би имал голяма роля при преодоляване на неравномерната натовареност в съдебния регион, както на съдиите, така и на съдебните служители. Също така говорите за така наречените норми на натовареност. Въпросът ми е, каква конкретика влагате в понятието „норма на натовареност" и какви ще са последствията ако бъде отчетена неравномерност при разпределение на работата, като, разбира се, каква ще е и съпричастността на този Експертен съвет при преодоляване на тази неравномерна натовареност. Какви ще са последиците от отчитането на подобна неравномерност в работата на съдиите и съдебните служители на този Експертен съвет?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте.

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: Експертният екип може да се среща всеки месец. Какво означава „преодоляване на натовареността"? - Приемете, че примерно в района на ОС-Пловдив има четири районни съдилища, ако натовареността в единия съд е 40 дела, постъпили на

съдия, а в другия 55, то още с тези цифри ние разбираме, че има проблем, който може да бъде решен, по няколко начина. Първият начин, формално, е с командироване. Следващият начин, който може да се осъществи, е да кажем предложения за това как може да се балансира тази натовареност. Не само с командироване, може да се предложи и преместване на щатове. Разбира се, това е от компетенцията на Висшия съдебен съвет, но активната роля на ръководителите, разбирането на проблемите - точно това е момента, който ние трябва да създадем. По същия начин алтернативата е със служителите. Няма логика в един орган на съдебна власт един деловодител да разглежда и съответно да администрира 200 дела, а в друг орган на съдебна власт той да извършва това с 800 дела. Т.е. тук е следващият елемент, на който ние трябва да обърнем внимание. И ако причините за неравномерната натовареност в страната са проблем, който вече втори Съвет дискутира и се стреми да реши, то за служителите никой не коментира този проблем. Моята идея е проста - използвайте административните ръководители! В момента аз забелязвам, че това не е толкова активно. Ако вие използвате тази идея с един експертен екип между районните и окръжните председатели, между окръжните и апелативните председатели, със сигурност ще намерите много бърза и лесна информация и идеи за решаване на неравномерната натовареност. Ако аз успея в моята идея и създам Експертен екип от председател на ОС и на четирите районни съдилища, ако тази идея се интерпретира в съседните окръзи, ако ние продължим да коментираме помежду си и да създаваме възможност именно да обсъждаме броя на делата, натовареността и спецификите на работа, убеден съм, че след няколко месеца вие ще имате много работни предложения, ясни и точни, които да ви помогнат именно в преодоляване на тази натовареност. Тогава няма да се случва ситуацията проблемите да се решават за един

конкретен орган, за другия да се забавят във времето и да се отлагат. Много по-бързо и лесно ще успеем да балансираме този вид натовареност. Тези административни ръководители ще дадат и някакви форми на норми. Т.е. ако приемем, че в районно ниво нормата за натовареност трябва да бъде 40 дела, ние ще дадем идея как може това да се компенсира, използвайки и ресурса в съседните окръзи. Разбира се, този вид екипност ще даде възможност самите ръководители да изхождат с добри предложения и да няма форма на отпор и на несъгласие при решаване на тези проблеми. Със сигурност това е полезно за всички ни, не само за ръководителите и най-вече за редовите съдии. По същия начин ще подходя и с администрацията. Това са част от целите, които предлагам. И дори бих предложил и на вас: помислете, този вариант на екипност, изключително полезен ще бъде, най-малкото, че може да възложите на административните ръководители регулярна информация, която ще ви помага и във вашата ежедневна дейност. Това е моята идея.

ЛОЗАНПАНОВ: Благодаря Ви.

Г-жо Имова, заповядайте.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Здравейте, г-н Калибацев. Известно е от Вашите предходни явявания в този формат за кандидатстване пред Съвета за административна длъжност, че Вие сте насочен пряко към иновативни подходи за въвеждане на информационните технологии в работата на съдилищата. Вие сам споменахте, пък и на нас ни е известно, че преди 10 години още Вие инициирахте създаването на електронните досиета на делата. Това, което беше все още новост и непопулярно в редица съдилища, Вие го направихте, дори на мен ми е известно, че направихте една програма в Пловдивския районен съд, която да улесни работата на съдиите в продукционна среда, да улесни изготвянето на съдебните актове, както и комуникацията помежду им и

комуникацията, която те имат с други модули и системи, които са електронно въведени от информационните технологии. Това беше впечатляващо за част от нас. Тази технология докъде стигна, докъде стигнаха Вашите идеи? Въведохте ли Вашите идеи и в други районни съдилища в съдебния район на ОС-Пловдив? Вторият ми въпрос пак е свързан с информационните технологии. Вие знаете, че в момента се извършва пилотно внедряване на ЕИСС, има решение на Пленума на ВСС, тя да се внедри във всички съдилища до края на тази година и от 1 януари 2021 г. тя да заработи в цялата структура на съдилищата на страната. Вие казахте, че въпросът с натовареността може да се реши с административен подход, т.е. с тези експертни екипи между административните ръководители в района на ОС-Пловдив, да се решават с оглед упражняване на правомощията, които законът предвижда, да се решават кадрови въпроси, които да оптимизират работата и по този начин да се тушират неравномерностите в разпределението на делата. Как виждате обаче решаването на този въпрос с приложението на новите електронни услуги, с новите информационни технологии, които са внедрени като модули в ЕИСС? Имам предвид, че Вие добре знаете, че както модула за случайно разпределение на дела, така и модула за отчитане на натовареността са внедрени в новата ЕИСС, но как те ще си комуникират така, щото да бъде постигнат обективен и справедлив критерии при разпределението на делата и обективно отчитане на натовареността на отделните съдии, така че да се постигне една справедливост, каквато в момента липсва. И това е един от основните проблеми, както на ВСС, на Съдийската колегия, така и регионално в органите на съдебната власт. Вие, като генератор, което Ви е в амплото, да създавате идеи, да генерирате идеи за въвеждането на нови иновативни подходи при управлението на съда, какво бихте предложили да се подобри в сегашното състояние на

електронното управление на делата, така, щото то да бъде функция на по-справедливо разпределение на делата между съдиите?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте.

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: Благодаря. Аз успях да запиша четири въпроса. По първата част - новите технологии. Не знам дали подхода ми е правилен, със сигурност е малко стресов. Може би стресов, защото всички тези нови технологии трудно се възприемат от хората с по-продължителен опит в нашата система. Може би това изиграва понякога лош имидж за мен и ще кажа защо. Знам, че в някаква степен младостта и моя опит създават притеснения в част от вас, защото мислите, че прекалено младата ми възраст и може би тази амбициозност и идеи, които имам, са притеснения за система като нашата. Нека младостта да не е порок! Имам малък житейски опит, все пак съм само на 41 години, но имам 16 години съдийски стаж. По отношение на новите технологии, винаги съм бил открит и отворен към възможността да използваме възможностите на днешното време, а не да стоим закостенели в старата ситуация, в която сме били, във всяко едно мое отношение, започвайки с електронните папки на делата, новите интернет страници, създаването на търсачки в страниците, отварянето на съда към полесна комуникация с адвокатите. Създал съм един специален тип удостоверител, с който ние, посредством затворена, криптирана връзка с имейли, обменяме с адвокатите електроните досиета на делата. Изключително полезно и иновативно нещо, което в момента сме надградили с възможност да се представят документи, казвам технически документи, които могат да се приобщават към делата, без да нарушаваме текущите процесуални норми. Идеята е, че искиви молби да кажем не могат да се представят, но могат да се подават молби с приложения на банкова такса или на някакви други уточнения, които са свързани със самото производство. Идеята на тези нови технологии е

проста - да може да бъдем по-отворени към обществото и наистина да създадем условия с които да си помагаме. Когато съм създавал всички тези неща - електронни папки, нов сайт, нови удостоверители за работа, винаги съм комуникирал с моите колеги в съседните районни съдилища. Идеята ми е проста: ако наистина тази идея е добра и тя се ползва от повече хора, тя ще бъде по-популярна и със сигурност целта ми не е да спестя и да скрия моите идеи. Напротив - може да проверите, че в съседните съдилища, в случая и в Асеновград, и в Карлово тези мои идеи са приети и веднага са реализирани. Помежду си ние винаги имаме постоянен контакт и при необходимост винаги обсъждаме всички нови идеи, които реализирам.

По втората част за ЕИСС. Виждате, че достигнахме до една революция - за първи път имаме шанса и възможността всички съдилища да имат една и съща информационна система. Казвам „всички“, включая районни, окръжни и апелативни. Изключени са административните, ВАС и ВКС. Тази уникалност на системата е отлична, най-малкото ще успеем да уеднаквим възможността за това, по един и същ начин да се администрат и придвижват делата навсякъде в страната. Със сигурност ще се преодолее липсата на деловодни програми или различията в тях, със сигурност ще се създаде един начин на обработване на делата, еднотипност, може би и еквивалент за това какво трябва да бъдат тези електронни дела. Не искам да крия - активен участник съм в разработването на тази програма, не като изпълнител, а по-скоро като консултант. Поддържам тесни връзки с Информационно обслужване, до степен, до която ние сме ги изградили в хода на работните групи и на проектите в които участвам и съм член, активно подпомагам тяхната дейност. Не само с идеи, ами и с практически проблеми, които се срещат. Проблемите са много, това са хора специалисти, които могат да създадат алгоритъм, но на тях им трябва

някой отвътре, който да извади и да им каже как се придвижва делото, какво се случва, какви са текущите проблеми. Постоянната връзка и помощ, които оказвам, са с една единствена и проста цел - може да създадем отличен продукт, който да ни подпомага и всъщност да улесни нашата работа. И смятам, че това в момента е направено. Дори повече - в момента участвам активно с мои служители, системни администратори, за въвеждането на тази програма в пилотните съдилища. Имам готовност това да се случи в Пловдив и не само - имам готовност да създам и механизъм за обучение в този орган на съдебна власт, където работят почти 230 души. Имайте предвид, че обемът на хора създава доста проблеми при бързината на обучение и съответно на въвеждане на тази програма. Всичко това, включително и технологиите, които споделихте преди малко, са насочени единствено и само към наше улеснение в работата.

По отношение на натовареността и модулите в новата програма. Имам изключителната надежда и желание в новия софтуер, по начина, по който наистина съм комуникирал с изпълнителите и съм давал идеи, да имаме нов вариант на случайно разпределение на делата. Новият вариант означава следното: не да наблегнем на случайността, а да наблегнем на натовареността. Т.е. идеята е, че този модул освен по случаен път, ще разпределя и под формата на алгоритъм за равномерност. Т.е. самата система знам, че ще изчислява в предходните дни работни, натовареността и броя на делата, които ще постъпват на отделните съдии, за да може за следващите седмици или месец, да се стреми да балансира тяхната натовареност. Разбира се, това не може да бъде метод, който да бъде изключително точен и конкретен, но разликата в постъпленията на делата на отделните съдии ще бъде намалена. Казвам го, защото аз самият съм потърпевш. Когато съм ръководител и съм с по-намален процент, сегашният софтуер

пълни състава на ръководителя с по-малък процент и във втората половина на годината, съответно тези постъпления са доста по-малко. Ето ви още един проблем с натовареността. Модулите за натовареност и съответно изчисление на коефициентите, които съществуваха досега, всъщност имат множество проблеми. Мога да кажа спокойно, че в предходния състав на ВСС активно съм участвал в групите за измерване на натовареността. Беше доста динамично и трудно да се реализират определени идеи, но въпреки всичко в някаква степен, за добро или за лошо, има такива коефициенти. Моята идея е тези коефициенти да не бъдат така раздробени. Не е нужно да бъдем счетоводители, а е нужно да бъдем повече съдии. Но, тази натовареност, тези модерни времена, ни превърнаха повече в счетоводители. Сега забелязвам как много от колегите се интересуват от това каква им е натовареността и какви са коефициентите, повече отколкото да решат делата си в срок и в спешен порядък.

Тази нова информационна система, нормите за натовареност да бъдат с прости коефициенти и да бъдат доста по-лесни, и разбира се човешкият фактор да бъде ограничен. Така например, няма да има нужда гражданският съдия да разделя делото на три иска, за да може да получи по-голям коефициент и съответно после като го прекрати, разликата, ако го прекратите при коефициент 1 е, да кажем, 0,5, а при коефициент 3 става 1,5. Да премахнем това счетоводство, което съществува в момента.

По отношение на електронното управление на делата. В работните групи, в които съм участвал, както за натовареността, така и за новата деловодна програма, слушах различни дискусии и предложения. Всъщност, може би аз пак отново иновативно не знам дали за добро или за лошо, защото вече виждам, че тази иновация, тази активност и може би желанието ми за подобрене биха ми създали

повече негативен облик, отколкото позитивен, предложих създаването на електронни дела, но те трябва да бъдат изцяло електронни. Какво имам предвид? Най-лесният, най-добрият начин да се създаде електронно дело това са заповедните производства по чл. 410 от ГПК - отличен пример за цялостно електронно дело. То може да се създаде с изцяло електронно заявление, с възможност за прикрепяне на конкретни документи, съответно системата да го приема и по електронен път да се разпределя, да се генерират определени данни и съответно съдията да има, разбира се, накрая една ревизионна функция, функция по преценка, и да издаде своя акт. Този акт също трябва да бъде в електронен вид и да отива до съответните следващи органи отново по електронен път. Имате бързина на процеса, може, ако искате да ги направите и в цялата страна да се гледат, може да бъде и само на едно място, ще се спести огромно движение на хора, на средства, на хартия и на каквото пожелаете. Разбира се, това нещо имаме шанса да го направим с новата деловодна програма, защото без нея няма как да правим каквото и да било електронно правосъдие. Ако това успеем да подходим и да организираме, аз съм убеден, че ще имаме технологична възможност в следващата година или две да изчистим изцяло процеса на електронно правосъдие. Тоест, ние сами ще разберем какви трябва да бъдат подходите ни към цялостно електронно правосъдие. Но електронно означава не да се подават на хартиен носител определени неща, които ние после да сканираме и след това да кажем, че имаме електронни дела, а напротив, целият процес да бъде по електронен път. Със сигурност това е бъдещето и ако не стане тази или следващата година в следващите пет години няма как да не трябва да го реализираме. И това са били моите идеи. Всъщност, винаги съм се стремял да ползвам технологиите в подкрепа на моята работа.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Други въпроси към кандидата? Г-жо Димитрова, заповядайте.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Само един уточняващ, във връзка с информационните системи, въпрос. Г-н Калибацев, Пловдивският районен съд е единственият, на който ние дадохме възможността да работи с така наречените „тънки клиенти“. Те съвместими ли са с Единната информационна система на съдилищата, която се въвежда и по-специално как ще се реши въпросът с електронните подписи?

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: Няма как виртуалната среда, която е създадена да не е в плюс, като цяло, за новата деловодна програма.

По отношение на електронните подписи. Няма никакъв проблем тези електронни подписи да се използват в „тънките клиенти“, които ние имаме. Имаме два варианта на „тънки клиенти“. Един, който е по-опростен и друг с малко по-широки възможности.

Ситуацията с електронните подписи. Аз, принципно и в самото начало, изразявах скептичност към използването на тези електронни подписи. Ще кажа защо. Консултирайте се с който и да било по-добър IT експерт. Ако в един съд има 200 електронни подписа, спокойно човек, който успее да вземе един от тях, може, както се казва, да имплементира подписа на всички останали потребители със същия притежател на електронните подписи. Факт е обаче, че тази система ще бъде затворена, означава, че формално ние сме създали вариант за ограничение на това тези, да кажем, манипулации да бъдат ограничени. Няма пречка всички тези електронни подписи дори да бъдат поставени в едни специални хъбове, в които хъбове те ще стоят и всъщност ние трябва да насочим подписа към определения юзър, всъщност потребител на виртуалната среда. И когато този потребител пожелае да ползва своя подпис той да има уникален и единствен начин за свързване именно с неговия подпис. Предполагам, че това ще е доста

по-удачен вариант, защото знаете, че при много от служителите, като една голяма част от тях са дами, много често се случва да забравят своя подпис при смяна на чантата или каквото още там, което всъщност ограничава и възможността да работят съвсем нормално и дейно. Моята идея е точно такава, за използването на едни такива специални хъбове, в които те да бъдат поставени. Има и друго нещо, което е също бъдеще, но може би към момента трудно се възприема от разработчиците на програмата, това е използването на виртуални електронни подписи, т.е. тука даже няма необходимост от това да носите флашката, която, разбира се, може да забравите. Има и още много други варианти това да се реши. Лично мое мнение е, че използването на електронен подпис за достъп до деловодната програма, е може би неправилно, да не използвам и друга дума, но то ще създаде доста повече разходи за самите съдилища и за съдебната власт. Причината е проста. Тези електронни подписи се подновяват всяка година. Дори и да ни бъдат подарени, то е така, цената е някъде около 5 лв., ние сме, да кажем 2000 души съдии и още поне 10000 души администрация. Представете си тези 12000 души всяка година да ползват по 5 лв. един електронен подпис, т.е. ние имаме 60000 лв. годишна база разходи . Формално погледнато изобщо не е голяма сума за нашата власт. Факт е обаче, че и това може в някаква степен да се спести. Знам, че част от работния проект и заданието към изготвянето на тази нова деловодна програма е именно използване на електронни подписи. Какъв е смисълът обаче ако този електронен подпис не служи за подписване на какъвто и да е документ, доколкото разбирам деловодители и секретари нищо няма да подписват. Разбрах, че се оказва, че съдиите ще си подписват формално присъдата, но когато има съдебни заседатели и те няма да ползват електронни подписи, т.е. вие сами разбирате, че нещата не са в перфектния вариант. Надявам се да се намери баланс, както в

използването на електронен подпис, така и за общата дейност. Но, пак казвам, виртуалната среда не означава, че ние сме ограничени и няма как да работим.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-жо Димитрова, заповядайте.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Само една реплика. Тъй като проектът е приет да се изпълнява с квалифициран електронен подпис, въпросът ми беше прост. За да въведем системата, която ще е скоро, трябва ли да се вложат допълнителни средства, за да може Пловдивският районен съд да заработи с нея, предвид електронния подпис?

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: Няма специални изисквания за никакви допълнителни средства. Казвам, че имаме готовност и можем да реагираме във всяка една ситуация.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други въпроси към г-н Калибацев? Заповядайте, колеги. Г-жа Керелска, след това г-жа Дишева.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Г-н Калибацев, бих искала малко да Ви изведа от темата за информационните технологии, въпреки че имам въпрос и в тази връзка. Но преди това бих искала да ми отговорите на въпроса, а той е свързан с предишното Ви изслушване. Тогава на мой въпрос какво Ви мотивира да се кандидатира за председател на Окръжен съд-Пловдив, при положение, че сте действащ председател на Районен съд-Пловдив и сте съдия от по-ниско ниво в йерархията на органите на съдебната власт, тогава водещият Ви отговор беше, че видите ли в системата на съдилищата в района на Апелативен съд-Пловдив се създава кризисна ситуация и тя се обясняваше с това, че всъщност не беше избран председател на Апелативен съд-Пловдив, имаше една кандидатура за председател на Окръжен съд-Пловдив в лицето на досегашния председател, която впоследствие беше

оттеглена, мина една процедура по избор, всъщност, в която нямаше кандидатура, ако добре си спомням, и след това в следващата процедура Вие се кандидатирахте и това беше Вашето обяснение. Към настоящия момент може да приемем, че тази криза е преодоляна, защото вече имаме избран председател на Апелативен съд-Пловдив, той сформира своя екип. В момента в Окръжен съд-Пловдив след проведено общо събрание на съдиите има издигната и подкрепена кандидатура на съдия, действащ от този окръжен съд. В тази връзка, да се върна пак към въпроса, който зададох - каква е Вашата мотивация при тази ситуация Вие отново да се кандидатирате за председател на Окръжен съд-Пловдив, още повече, че в миналата процедура, все пак така или иначе обективно погледнато, не събрахте необходимото мнозинство? Това е един от въпросите ми.

Вторият ми въпрос е, Вие действително много наблягате, вероятно това е водещо при Вас, на битовите проблеми, на Вашата способност да ги разрешавате. Започнахте Вашето изложение с това как сте оправили паркинга пред Съдебната палата, след това ни информирахте за това какво сте направили в близкия парк и какво ще направите там. Надълго и нашироко говорихме за това какви иновации сте възприели в съда, което, разбира се, е положително, но основната дейност на съдилищата това е правораздавателната дейност. Предполагам, че в това отношение всички колеги сме на едно мнение. Аз нищо не чух каква е Вашата идея, какви са Вашите виждания във връзка с правораздавателната дейност на Окръжен съд-Пловдив и Ви питам в тази връзка, след като Вие не сте били действащ съдия в Окръжен съд-Пловдив, не считате ли, че това би ви попречило да осъществявате Вашата собствена правораздавателна дейност като съдия в този съд? И искам да направя едно уточнение. Неправилно е Вашето твърдение, че видите ли изборът на административен

ръководител бил равнозначен на конкурс. Законът за съдебната власт разграничава тези понятия и това съм го казвала и на предишното изслушване, защото и там имаше говорене в този смисъл. Значи, конкурсът за повишаване е едно, изборът на административен ръководител е друго. Това са отделни процедури, които преминават по различен начин.

И третият ми въпрос вече се отнася до Вашата, доколкото разбирам, любима област. Извърших проверка по отношение на вашия сайт. Сайтовете, би трябвало да знаете и Ви информирам, се обновиха по линия на един проект на Висшия съдебен съвет. Те не са инициатива на отделните административни ръководители. Та в тази връзка си направих труда да проверя как стои въпросът с вашия сайт. В момента Районен съд-Пловдив поддържа два сайта - старият и новият. Въпросът ми е докога мислите да поддържате стария сайт, защото идеята на проекта беше всички съдилища да минат към унифицирани сайтове. Разбира се, ръководството на проекта, в който и аз участвам, даде възможност на административните ръководители да използват старите сайтове с цел да се възможност на системните администратори да могат да извършат пълното прехвърляне на информацията от старите към новите сайтове и с оглед на това, че имаше сключени договори, и беше безсмислено тези договори да се прекратяват преди да е изтекъл техният срок, защото това вероятно щеше да бъде свързано и с някакви санкции. Та, въпросът ми е, ако не съм го поставила достатъчно ясно, как стоят в съда нещата? Имате ли договор с операторът, който поддържа стария сайт и това е причината да го поддържате или каква е другата причина, ако има такава, и кога мислите да преминете към ползването на новия сайт, който е по унифициран шаблон?

Благодаря.

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: По първия въпрос за мотивацията. Ако си спомняте, в предходното ми изслушване Ви обясних, че на Окръжен съд-Пловдив е предоставена сумата от 300 000 лв. за развитие на съдебната палата. Това е половината от общата сума от 600 000 лв., свързана с идеи за надстрояване, пристрояване, преграждане и т.н. Казах още миналата година, че имам опасение, че ако не се предприемат необходимите действия, годината ще бъде изгубена, съответно сумата няма да бъде усвоена. Съжалявам, че бях лош пророк, но днес тази ситуация е запазена от предходната година. Моята идея за развитие на Съдебната палата е именно в тази насока. От 16 години съм съдия, като преимуществено практиката ми е преминала в тази съдебна палата. Няма момент, в който на тази палата да е бил отделян такъв голям финансов ресурс. И този ресурс стои неизползван. Голяма част от палатата остана в стария си вид, голяма част от помещенията са във вид, в който, да кажем, са стартирали още през 80-те години на миналия век. Една част от обзавеждането е още оттогава. Разбира се, неоспорвам факта, че може то да има и антикварна стойност, но за момента смятам, че тази стойност не ни касае.

Моята идея за развитие на сградата. Това е защото искам наистина да имаме доста по-добри условия. Няма как ние в тези условия да продължим да работим. Петстотин души работят общо в Съдебната палата в гр. Пловдив и ако условията не са добри то влияе на всички. Влияе на цялостния работен процес, както на съдиите, така и на служителите. Апелативен съд са с по двама съдии в кабинет, окръжен също, районен с по трима. Никакви варианти за по-добър изглед. Един от мотивите ми да се кандидатирам е точно това. Виждам, че липсата на инициативност, липсата на бързина, на усвояване на тези средства, води до отрицателни последици не само за единия съд, а и за трите съдилища.

Следваща мотивация. В предходното ми явяване аз застанах пред вас с конкретни идеи, които в някаква степен защитих. Днес формално направих отново един отчет за това какво съм предложил и какво продължавам да осъществявам. Разбира се, не успях да получа цялостното доверие, което е необходимо. Имаше обаче един важен елемент. Не успях да чуя нито една теза, че аз не притежавам административни качества. Доводите в предходното разглеждане бяха следните. Че съм от долна инстанция, първо, и второ, че едва ли не съм още млад и съответно скоро съм бил избран за председател на районен съд.

По отношение на доводите, че съм от по-долна инстанция, искам да заявя, че това не е инцидентна практика само с моя случай. Ще обясня защо. Както този Съвет, така и предходните състави винаги са залагали на административния опит. Изграждането на един административен ръководител не става в рамките на седмица, две, месец или година. Много често за административните ръководители, които са нови, е необходимо да протече по-дълъг период, в който те да успеят да изградят качества за управление на човешкия ресурс и съответно администриране на делата и всички други необходими условия. Много често този процес продължава и дори не достига един мандат. Понякога е необходимо и мениджърски, и лидерски умения, които не всеки притежава. Ще ви дам малко статистика. За периода 2013 - 2020 г. в седем апелативни съдилища, които има в България, това са пет основни, административен специализиран и Военно-апелативен съд, в седем от тях четирима от ръководителите са от долна инстанция. Двама са били председатели на по-долните съдилища, говоря за Специализирания наказателен съд и за Окръжен съд-Варна, двама са били заместници. Говоря за Окръжен съд-Велико Търново и за Окръжен съд-Пловдив. Тоест, тука административният опит е бил водещ. Какво

означава това? Не трябва да се губи този административен опит, а напротив да се надгражда. Това, че се избират от по-долна инстанция не е единствена практика или да кажем аз съм някакъв вид изключение. Може да продължим за окръжните съдилища. Много председатели на районни съдилища са били избирани за председатели на окръжни съдилища и това не е била инцидентна практика. Мога да кажа за Бургас, Ямбол, Пловдив. Факт е, че в Пловдивския окръжен съд предходните двама председатели са били от районен съд избрани. Дори последният, който е бил последен мандат е бил точно председател на районен съд, избран за председател на окръжен съд. Тоест, до този момент никога не е стоял въпросът за това дали ръководител по-долно ниво може да се кандидатира за ръководител от по-горно ниво. Дори да заявите, че това е практика, да кажем, наложена от предходните състави, то и в този състав има няколко случая, където именно това се приема. Тоест, преценяват се както качествата на кандидата така и неговият административен опит. В случая, да кажем Административен съд-Кърджали, Административен съд-Враца. Тоест, колеги с по-малък стаж от мен, говоря в случая да кажем с няколко години по-малък стаж, са били избирани за ръководители на по-горен съд, което е прието за нормално, с оглед факта на качествата, които има кандидатът. Смятам, че в тази ситуация не би трябвало да се приеме, че аз съм някакъв инцидентен случай и този случай не може да породи изключение. Най-важното в този конкурс, аз наричам това конкурс, то така го пише и навсякъде, че изборът на административния ръководител е конкурс, е такъв защото той е доста по-специфичен. Тука освен съдийските качества са важни и административните качества. Един съдия може да бъде добър. Да, той може да познава практиката, може да прилага правилно закона, със сигурност има редица решения, които са му потвърдени, има и такива отменени, изменени, и т.н., няма пречка обаче

този съдия да продължи да изпълнява своите функции като такъв. Когато обаче се говори за административен ръководител, тук трябва да се търсят съвсем, съвсем различни качества. Може да се окаже, че добрият съдия всъщност няма тези качества за административен ръководител или, ако приемем, че може и да има, неговите слабости, защото вие го вадите от нормалната му работна обстановка и го вкарвате в съвсем различна обстановка, да доведат до множество проблеми. Имате практика, виждали сте различни случаи, знаете докъде може да се случи.

Защо залагам повече на битовите проблеми? Те са очевадни. Моята идея е наистина да подобря условията на работа. Когато хората работят при по-добри условия те наистина ще имат и по-сериозна мотивация за работа.

По отношение на правораздавателния процес. Натовареността на окръжния съд е оптимална. Там работят съдии с дългогодишна практика. Отделенията се административират от заместници на административния ръководител. Практиката е наложена назад във времето. Тоест, в тази ситуация нещо по-специално към този момент не е необходимо да се прави, нито е необходима някаква революция, нито е необходима някаква съществена промяна на този процес. Този процес може само да се подпомага. Работата на административния ръководител е точно това - да създаде по-добри условия, да подпомага работата на съдиите и, разбира се, неговата цел не е да меси в тяхната работа, а наистина да създаде добрите условия те да се чувстват удовлетворени от мястото, в което работят и от всичко останало. Работата на ръководителя е администрира администрацията и съответно да създаде условията за бързина на работния процес. Това е била причината основно да посочвам битовите проблеми. И в предходната, и в тази концепция съм застъпил факта, че

административният ръководител и неговите заместници, в случая заместниците в Окръжен съд-Пловдив, те поддържат една много добра работна атмосфера, съобразно натовареността, която имат. Броят на съдиите, броят на делата, вие сами ще установите, че не е нужно някакъв специален процес, който да бъде променен или нещо друго, което да промени общата организация. Моята цел тука е само да подобра и да надграждам същата.

По отношение на сайтовете. Знам, че Вие сте член на екипът, който въведе новите сайтове и единният портал. Мога да кажа, че изключително точно, коректно, ясно изпълнявам правилата за новия единен портал, за предоставянето на информация и за предоставяне на информация в съответните сайтове. Има обаче един друг елемент. В този сайт, който преди това съм разработил, първо имам условия, които продължават и към настоящия момент и не е логично да го закрия. На следващо място, той е много по-търсен и използван от всички потребители. Навсякъде сме поставили информация, че имаме и нов сайт, който може да се ползва. Паралелно попълваме информация в двата сайта. Това е така, защото самите системни администратори го управляват и те могат да добавят всичко това. Има един съществен елемент. В нашия сайт има една търсачка, която е много полезна, както за потребителите така и за самите студенти. Всички те са се свързвали с мен и са молили това да продължи докато то не се пренесе в новите информационни сайтове. Наясно съм с новите информационни сайтове. Знам проекта, знам по какъв начин са реализирани, знам, че и те са малко във вид, който може би има необходимост от някаква доработка. Изключително се надявам, ако успеете след реализиране на този проект да се добавят и други функционалности, които ще бъдат полезни, които могат и сега да се видят, те да бъдат основните сайтове, които да работят. Разбира се, това е причината да поддържаме и два сайта. Не

смятам, че това е някакво нарушение. Всичко това съм правил с простата цел, че трябва да улеснявам нашите потребители в постъпващата информация. Вие сама казахте, че те се поддържат регулярно и коректно. Тези търсачки, които споделям, тази търсачка е много полезна. Дори и този вариант, който дава информация на адвокатите посредством имейли и той може би е като паралелен на Единния портал. Поддържам го поради простата причина, Вашите правила, които са приети, те са малко изостанали, защото са може би на почти 4 години. Вие сама знаете, че в тези правила единствената възможност за достъпване до дела в електронен вариант през Единния портал касае граждански и търговски дела. Там са изключени частно гражданските дела, изключени са и наказателните дела. Тоест, ако направим сметка, в един районен съд това ще бъдат не повече от 15 до 20 % от всички дела. Тоест, останалите 80 няма как да бъдат достъпвани. В един окръжен съд процентът няма да бъде 20, а да кажем ще бъде 35. Молбата ми е наистина, ако следите този процес, да актуализирате тези правила, за да може да дадем малко по-широк обхват във възможността на потребителите да достъпват делата и така наистина ще бъдем малко по-отворени в този процес. Отговорен съм и стоя на позиция, че при каквато и да е необходимост, дори и ако трябва със съдействие за тази търсачка, която не е сложна за интегриране, на драго сърце ще дам идеи и ще помогна, ако може тя да се интегрира във всички единни сайтове, които са по проекта. Разбира се, ако не може в самия проект, нека да бъде и след това. Ще бъде много полезно, със сигурност, на всички. Това е причината да поддържам тези два сайта. Ако смятате, че това е единствената ми грешка, още утре този ще бъде прекратен. В момента съм си изключил телефона, мога да ви дам статистика, която следя, за около месец имам 20 000 уникални потребители на стария ни сайт. Тоест, тези хора ще спрат да го ползват

и не знам дали ще имат бързата възможност да се преориентират в новия сайт, ще се постарая това да се случи. Надявам се отговорих.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Като реплика във връзка с казаното от колегата. В никакъв случай въпросът не беше зададен с укор. По-скоро използвах случая да получа автентична информация защо това е така, защото съществува и в други съдилища.

Що се отнася до търсачката ще направя необходимото да разбере за какво става въпрос, евентуално да видим дали би могло в рамките на настоящия проект тя да бъде включена под формата на някакво надграждане по време на срока за гаранционна поддръжка. По отношение на сайтовете, искам да Ви кажа, че там има задължително меню и меню, което в крайна сметка може да се разработва от съответните органи на съдебна власт. Така че, ако считате, че от стария сайт има нещо, което си заслужава да се прехвърли в новия, имате пълната възможност това да го направите. Аз мисля, че вашите системни администратори го знаят това, защото те са минавали през обучителни семинари, които разработчикът на проекта организира и осъществи.

Що се отнася до съществуването на двата сайта, обръщам Ви внимание, че всъщност в един момент старите сайтове ще бъдат затворени, защото иначе няма да може да се осъществи идеята за унифициране на сайтовете. Така че, използвайте това време, за да прехвърлите цялата стара информация в новите сайтове, защото, разбира се, ние ще Ви предупредим с писмо, но това е идеята и това е смисълът. Аз разбирам, че потребителите са свикнали да работят със стария сайт, който предполагам, че е и добре направен, и това не е само във вашият съд, има и други съдилища с много добре разработени сайтове. Например, аз съм впечатлена от сайта на Софийски районен

съд. Но, докато в крайна сметка, ние не преминем към новите сайтове, нови навици при съществуването на два сайта, трудно ще се изградят. Съжалявам, че я внесох тази дискусия, може би не тука ѝ е мястото, но пак казвам, използвам повода, че разговаряме в първо лице.

По-същественото за мен е друго, то касае Вашата кандидатура за втори път като кандидат за председател на окръжния съд. Вие имате още две години от мандата, даже може би и повече, от Вашия мандат като председател на районен съд. Там поехте ангажименти, изложихте концепция, пак бяхме запознати с Вашите иновативни идеи. Какво става с тези Ваши обещания и какво ще стане, в случай, че примерно Висшият съдебен съвет днес Ви гласува доверие? Това е единият ми въпрос. И другият ми въпрос, все пак Вие направихте един опит и тогава, всъщност, няхахте конкуренция, Висшият съдебен съвет не Ви гласува доверие, какво Ви мотивира и каква е причината да участвате още веднъж в тази надпревара, която, пак казвам, не е конкурс. Не е конкурс. И в тази връзка ще Ви цитирам Раздел 2а, където казва „Конкурс за повишаване в длъжност и за преместване на съдия, прокурор и следовател в органите на съдебната власт.". И отделно в Раздел 2а на глава 9 от Закона за съдебната власт е регламентиран изборът на административните ръководители на органи на съдебната власт. Но не това е същественото, просто доуточнявам, защото като че ли някакъв спор възникна на тази тема.

Това са ми двата съществени въпроса. Кое се промени, за да имате Вие очакване, че при втория опит бихте имали шанс да оглавите този съд. И другият за мене много важен въпрос - какво става с Вашите ангажименти, поети като кандидат и впоследствие избран председател на Районен съд-Пловдив?

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: На първия въпрос мисля, че се постарах да отговоря, ако трябва ще го повторя. При предходното ми представяне

не чух нищо, което да обори моите административни качества. Единствените причини бяха това, че съм от долно ниво и че съм скоро избран. Връщайки се в началото на моето изложение, което Ви казах, че в първата си концепция, ако забелязвате аз не направих нищо по-различно от една ретроспекция, т.е. отчет на това какво съм извършил. Направих го с ясното съзнание, че до този момент във ВСС не е излязъл механизъм, който да следи това дали ръководителите извършват това, което са написали в своята концепция. Няма никакъв механизъм на отчетност или каквото и да било. Тоест, ние не сме убедени, може би и членовете, че ако застана пред вас и напиша няколко неща, които може да изглеждат интересни, аз имам желанието и възможността да ги извърша. Това беше моята концепция при кандидатстването ми за втори мандат. Мога да заявя отговорно - и с мен, и без мен, този съд ще продължи да работи. Организацията на работа така е създадена, че няма незаменими хора, т.е. не е нужно физически да седя там, не е нужно и аз да седя и да направлявам процесите. Процесите са достатъчно добре организирани, самата администрация и съдиите са достатъчно отговорни, всеки знае своята задача. Моята работа е била да подпомогна и да създам по-добри условия. Това бих направил и на мястото в окръжен съд, ако ми гласувате доверие. Ако бъда избран, отново казвам, районният съд няма да спре да съществува, там също има достатъчно мотивирани и добри съдии, които много добре разбират, познават процеса, наясно са с моите идеи и много добре знаят, че може да продължат тази дейност. Наред с това, както съм помагал и на своите колеги, и на другите районни съдилища, така ще продължа в същия дух. Тук е елементът на експертния съвет на административните ръководители. Не означава, че ако примерно имам остатък от две, три или четири години в моя мандат аз вече съм в някаква степен достатъчно силно обвързан и не трябва да търся други варианти за

подобряване на общите условия и начина на работа. Връщам се отново на самите идеи за развитие на съдебната палата. Тези идеи са насочени към трите съдилища, а не само към един или втори. Това е моята цел, затова се кандидатирам и затова смятам, че тези идеи, най-малкото с доказателствата, че успявам да ги реализирам, са достатъчен атестат за моите качества.

Надявам се, че успях да отговоря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Г-н Калибацев, аз имам няколко въпроса и ще ги задам поотделно, защото те имат по няколко подвъпроса. С първия въпрос ще върна темата за измерване на натовареността, която по мое виждане остана недовършена, защото от Вашето изказване и нещата, които сте написал в концепцията си, за мен остават неясни няколко въпроса. Виждам, че имате становище по въпросите за натовареността, включително считате, че с въпросния експертен съвет на административни ръководители, съставени от председателя на окръжен съд и председателите на районните съдилища в рамките на окръжния район може този въпрос да бъде разрешен.

На първо място бих искала да попитам дали са Ви известни новите Правила за оценка на натовареността на съдиите и дали сте запознат с начина, по който тези правила биха, т.е. не „биха“, а ще действат? Вероятно Ви е известно, знам, че Вие работите в екипа, не ми е известно в кой от модулите, но работите в екипа по проекта за промяна на съдебната карта и въвеждане на Единната информационна система на съдилищата. Това на първо място - дали сте запознат с тези правила? Как считате, че следва да се измерва натовареността, защото аз не разбрах каква е Вашата визия по този въпрос, включително и сега, когато обяснявахте евентуалната работа на експертния съвет, Вие

говорихте за единица, например 40, казахте, за натовареност. Въпросът ми е на какъв критерий, на каква база, с какъв измерител според Вас трябва да се отчита натовареността на съдиите?

На следващо място, говорихте тук за някакво счетоводство, за това, че съдиите се превръщали в счетоводители или че системата за измерване на натовареността се превръщала в някакво счетоводство. Освен това казахте, че съдиите се фокусирали върху отчитане на коефициента им за натовареност и заради това те заради по-висок коефициент делели делата, за да получат висок коефициент по няколко иска и във връзка и с прекратяването. Дали това Ви изявление е базирано на конкретни данни? Ако е така от кой съд сте взели тези данни или хипотетично говорите по този въпрос?

На следващо място, как считате, че може да се осъществява разпределението на делата на база на натовареността, а не само на база на случайното разпределение? Вярно е, че в изискванията на Закона за съдебната власт след изменение от началото на тази година се въведе изискване за електронно разпределение на делата не само на принципа на случайността, но и на равномерното натоварване. Но с оглед на вече проектираната и разработена Единна информационна система на съдилищата, как считате, че това може реално да се осъществи, защото това е въпрос, който стои и пред Висшия съдебен съвет, но ми се струва, че имате готов отговор, той би бил полезен и за нас?

Освен това, не разбрах виждането Ви кое наричате „прост коефициент на измерване“, това е все във връзка с измерването на натовареността. Вие говорихте за прости коефициенти и за делене на коефициента и за ангажимент на съдията, като аз ще Ви помогна с отговора на първия от въпросите, който Ви зададох във връзка с действието на новите правила за отчитане на натовареността. Аз

твърдя, че с новите правила, които следва да са заложи, те са заложи, по мое виждане, в модула за натовареност, който представлява част от Единната информационна система на съдилищата, субективният фактор е избегнат в максимална степен. И въпросът ми е къде Вие виждате, откривате възможност за, образно да се изразя, манипулиране на тази система, пак повтарям, действаща при новите правила, ако разбира се имате представа как тази система работи?

Това са ми въпросите само, свързани с натовареността, след това ще задам и другите въпроси, защото тук има много подвъпроси. Ако нещо не сте успял да запишете или не Ви е ясно, аз ще Ви помагам, защото са няколко неща.

Благодаря.

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: Първо по отношение на натовареността. В новата деловодна програма Единна информационна система на съдилищата участвах и в частта по отношение на натовареността. Там има вариант, в който да се отчисляват отделни проценти от общата дейност на съдията, т.е. да кажем при постъпване първия акт, при последващи действия следващ процент, така до натрупване да кажем на 100% от съответния коефициент. В тази част съм участвал и активно взех отношение по повод процентите, които следва да се разделят. Причина за това е отчитането, което се осъществява до този момент и проблеми, които съм забелязал в практиката и съм коментирал със свои колеги. Искам да заявя следното - ако отида на въпроса за простия коефициент, идеята ми за прост коефициент е следната: много по-лесно и правилно е делата по видове да се определят в един прост коефициент с варианти за увеличаване и намаляване, които да бъдат в малък диапазон. Защо го казвам това. По отношение на досегашния начин на измерване на делата проблемите, които съм забелязал са

различни. На първо място първоначалните коефициенти бяха раздробени на стотици стойности по отношение на всяко различно дело. Впоследствие имаше различни работни групи, които в някаква степен промениха коефициентите, едни се увеличиха, други си останаха в стария диапазон. Тази система за натовареност създава и проблеми, защото в един момент се оказва, че един съдия има много високи коефициенти, с оглед делата, следващият пък който има доста повече работа неговите коефициенти са по-малки. Забелязвам това като форма на неправилно измерване. Защо констатирам проблеми в делата. Не казвам, че имам изцяло опит и поглед навсякъде във всички съдилища, факт е обаче, че в определени случаи конкретен номер на дело и съд, сега не мога да цитирам, не съм си изваждал такава специална статистика, но има случаи където когато да кажем се подаде един иск, който всъщност в себе си може да бъде разделен на два или на три иска, но съответно имаме условия за прекратяване на това производство, говоря специално за граждански процес, то за съдията възниква интерес от това да добави коефициент затова, че са няколко иска и след това при прекратяване дори и да ползва по-нисък процент той ще се отрази като цяло на всичките тези статистики. При наказателните производства много по-удачен и лесен вариант, всичко това се вижда от таблиците, които се прилагат към всяко едно дело. Много бързо може да видите как в едно дело да кажем вместо да се добавят намаляващи коефициенти, примерно се създават увеличаващи, т.е. дам пример наказателно дело отива някъде по жалба, прекратява се и се връща за администриране, ако делото е голямо автоматично се отбелязват броя на страниците с идеята за доста по-сериозно запознаване, но всъщност се касае за просто администриране, т.е. да кажем не е изпратено копие от жалбата да речем на подсъдимия, на защитника или нещо друго, т.е. винаги има варианти където може да се

създаде условие за неправилно, да кажем, неточно отчитане на натовареността. Моята идея е, че в новата деловодна програма този процес със сигурност ще бъде доста по-добре автоматизиран и може би липсата на човешкия елемент ще създаде единност в отчетността на тези дела, защото давам пример - какъв е смисъла да се образува дело да кажем само по жалба, при положение, че нямате никаква преписка административна или някаква друга, свързана с това производство. Много по-правилно и лесно е тази жалба да се изпрати за окомплектоване, след което да се образува, но ако направите проверка ще видите, че навсякъде в страната практиката е различна и много често се образуват така наречените „кухи дела“. Това ми е било като цяло по отношение на този вид измерване на коефициентите. В момента ние всички към всяко едно дело прилагаме един лист, в който се отбелязва различните видове действия, съответно по какъв начин е преминало производството, с оглед отчитане на коефициентите за натовареност, имаме и организация от съответни служители, които попълват това в системата, действаща към настоящия момент. Надявам се в новата деловодна програма този процес и тези проценти, които ние обсъждахме и сме предложили да бъдат въведени и да бъдат доста по-ефективни.

По отношение на счетоводството. Това е във връзка с това, което ви казах, т.е. аз забелязвам случаи, в които да кажем се изпраща жалба някъде, образува се дело, прекратява се, изпраща се за окомплектоване, връща се, пак се образува ново. Изпраща се примерно жалба с други неща към нея, прекратява се, връща се за окомплектоване, отново се образува дело, т.е. виждате как се дублират нещата. Това с разделянето на исковете, ами, да, то самата система позволява да кажем да отбележите два или три иска. Когато се замислите те формално наистина са различни претенции, т.е. това също

ви дава възможност да варираме и да играете в коефициентите. Това ми е била целта, с която споделих като форма на счетоводство. Казвам го, защото забелязвам как има хора, които се интересуват доста повече от натовареността, отколкото да кажем от някои други фактори, които за мен наистина са по-важни.

По отношение на разпределението на делата за случайното разпределение и за начина на натовареност. Споделих го, защото участието ми в новата деловодна програма даде възможност да обсъждаме идеи по отношение на това по какъв начин могат да бъдат разпределяни делата. Получих идеи както от разработчиците, така може би аз дадох някакви други допълнителни разяснения, предполагам, че са им били полезни, идеята е проста - ако да кажем тази седмица имаме 10 души съдии, които работят в една материя, но трима от тях отсъстват поради отпуск или болнични, или нещо друго, системата ще ги изключи, т.е. тя ще им даде по-малък коефициент на това, че тази седмица те трябва да получат дела. Съответно когато се върнат в следващата системата ще отчете, че те са отсъствали и процента на възможност и на вероятност тези колеги да получат малко повече от останалите дела, също е налице, т.е. самата система действа като някакъв вид изкуствен интелект, тя преценя, че когато някой отсъства по-добре да намали броя на разпределението на делата, но хипотетично ако изчисли евентуалната бройка, която той би могъл да получи, част от нея може да се разпредели в следващия период. Идеята на това нещо е проста - не само случайно, но и форма на равномерна натовареност. Причините са много, когато отворите отпред на всяко дело протокола за случаен избор там ще видите разликата, която съществува. Тази разлика дори и в определен процент да бъде намалена, т.е. да кажем ако самите системни администратори положат по-малки разлики в броя на делата винаги ще видите, че примерно да кажем в рамките на един кратък

период на един съдия има може би 40-50-60-70 процента повече дела от постъпленията на друг съдия, т.е. това показва, че ние дори в месеците не можем да успеем да създадем такава равномерност. Ако периодът на изравняване е в рамките на една година има парадокси, които са както казах в началото, ето аз в случая когато съм с по-намален процент в първата половина на годината получавам доста повече дела и във втората половина значително по-малко. Не смятам, че това е правилно и справедливо, не само като обем на моята работа, но и като цяло и към самите колеги. Забелязвам обаче, че системата винаги първо пълни тези с по-малък процент, и съответно после наваксва при останалите с по-висок. Недостатъци, които съм отбелязал и когато съм говорил с разработчиците, те са ги имали предвид. Нещо ако пропуснах във въпросите, че бяха много?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Всъщност Вие не отговорихте на нито един от въпросите, който Ви зададох, говорихте по мое виждане общи неща, които са Ви известни, и които са говорени много пъти, но аз имах, смея да твърдя, конкретни въпроси.

На първо място оставам с впечатление, че Вие не сте запознат с новите правила за отчитане на натовареността, защото отговорите и поясненията, които давате са базирани изцяло на действащите досега правила. Освен това не дадохте конкретен отговор на въпроса ми откъде получавате сведения затова, че съдии делят делата, само за да получат по-висок коефициент и всъщност най-важната част от поредицата от въпроси във връзка с натовареността, които Ви зададох беше какъв според Вас трябва да бъде критерия за отчитане на натовареността, какъв трябва да бъде критерия, за да се избегне счетоводството, за да се избегне субективната страна и т.н., и освен това въпроса за равномерното разпределение пък беше свързан с

това, че съгласно Единната информационна система на съдилищата по начина, по който тя е изработена няма възможност за обратна информация от модула за натовареност към модула за случайно разпределение, което Вие вероятно знаете, бидейки част от експертите по тази програма, но и да не знаете аз Ви го казвам и въпроса ми беше в тази връзка - модула за натовареност ще отчита натовареността, а системата за случайно разпределение ще продължи да работи случайно. Мислех, че имате конкретна идея по този въпрос. Ако искате да посочите поне за критерия може, ако не Ви задам просто следващият въпрос. Не чух отговор какъв според Вас трябва да бъде критерия, от всичкото говорене не разбрах кой критерии за определяне на натовареността Вие считате за меродавен, според Вас, говорихте за някаква натовареност 40, когато говорихте за експертния съвет, какво е това 40, бройки, коефициенти или нещо друго. Съвсем прагматичен ми е въпросът.

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: Съжалявам, че не съм разбран. Критерии за избор на дела - случаен избор. Критерии, подпомагащ случайния избор, натовареност на отделните магистрати. Случайният избор е до степен, че той избира между отделните бройки магистрати. Идеята за допълване с натовареността, създадена в Единната информационна програма е една-единствена цел - да балансира постъпленията на отделните съдии. Аз съм наясно, че този вариант със случаен избор комуникира с натовареността, защото няма как те да направят алгоритъм, в който да кажем да прецизират вариантите какви дела ще бъдат и по какъв начин ще бъдат разпределяни през новата деловодна програма. Имайте предвид, че тя е нова, което означава, че в сегашния вариант някои от комуникациите не са изградени, то със сигурност те ще бъдат допълнени именно в хода на работата и това е общата цел, т.е. към този момент Ви казвам - критерия за разпределение на делата е

случаен, към него подпомагащи функции, допълнителни функции ще има и видовете дела, и отделната натовареност, и предполагаеми бройки, които могат да бъдат разпределени на другите съдии. Тази бройка 40, която съм казал. В работната група, в която участвахме и участваме, всъщност тя е за това как могат да бъдат реорганизирани районните съдилища, единия от вариантите, в който ние трябва да се разработим е възможност за това между самите съдилища да бъде избран алтернативен метод, който е свързан с броя на работещите магистрати и служители, и съответно какъв да бъде техния брой, обвързан с определени критерии. Там предложих под формата на дискусия, която в някаква степен не се състоя, каква трябва да бъде хипотетичната натовареност на районен съдия. В моята идея там съм предложил брой 40 дела, говорим постъпления. Идеята ми за тази бройка е свързана със следния вариант - поглеждайки статистиката, която Вие имате в сайта на ВСС ще видите, че голяма част от съдилищата по действителна натовареност, както и по натовареност по щат, специално за районни съдилища, клони към общ брой 40. Това казвам като общ брой дела по материя. По отношение на различните видове дела имам различна идея, която аз мисля, че би трябвало да споделя в нашата работна група, защото те са и компетентните, които може би трябва да отговорят или да преценят дали това е добра идея в този вариант работен. Моята цел е проста - ако намерим в статистиката възможността да сравним брой дела постъпления по щат, по действителна натовареност ние ще установим, че действителната натовареност, бройката на дела е малко повече, но ако успеем да балансираме тази натовареност по брой по щат, то ще имаме възможност да намерим и резерва, който съществува в нашите магистратски щатове и да видим откъде, как и по какъв начин може да се реализира варианта с балансиране на натовареността в съдилищата.

Правил съм си различни извадки, мога да кажа, че примерно ако говорим за районни съдилища имаме места, където действителната натовареност е 20 и няколко дела, а има места, където е над 50, т.е. това ми е била целта да се балансират. Ако направите една обща сметка, алгоритъм ще видите, че брой 40 от постъпленията на делата може да бъде като оптимален, той дори ще отговори и на голяма част от натовареността по щат, т.е. няма да има необходимост от някакво свръхувеличение или свръхнамаляване. Ако говорим за окръжните съдилища ще видите и тук съществена разлика, ако примерно да кажем имаме един Специализиран наказателен съд, който е изключително високо натоварен, всички останали се движат в един диапазон под 10, т.е. над 10 има общо 5 и 6 от окръжните съдилища, т.е. останалите повече от 20 са с постъпления малко по-малко от 10, т.е. моята идея е, че по този вид, ако се поставят едни такива критерии със сигурност ще имаме малко по-бърз и ясен поглед затова каква трябва да бъде натовареността в отделните органи и разбира се по какъв начин може това да се преодолее.

Нещо друго ако съм пропуснал, защото въпросите са много?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не. Аз разбрах, че всъщност по единицата 40 Вие имате предвид бройка на делата, с всички уточнения, които направихте.

Следващият ми въпрос е свързан с определяне на възнаграждението. Вие сте засегнал този въпрос възнагражденията, както на съдии, така и на съдебни служители, Вие сте засегнал по някакъв начин този въпрос в концепцията си, но в крайна сметка там не виждам пояснения по начина, по който проблема следва да бъде преодолян. Изразявате, по мое виждане, правилното според мен виждане, че не би следвало за различно количество или по натовареност дейност да се получава едно и също възнаграждение,

това се отнася както за съдиите, така и за служителите, но не видях отговор как считате, че това следва да бъде разрешено. И понеже смея да твърдя, че ние във ВСС също нямаме досега отговор на този въпрос, би ми било любопитно да чуя Вашата идея. Освен това вземам повод за този въпрос и от въпросите, които са Ви зададени от неправителствена организация по реда на чл. 194а, ал. 6 мисля от ЗСВ, но Вие не сте отговорил на тези въпроси, така че аз Ви задавам този въпрос във връзка и с правомощието, което пък имаме по 194б, ал. 3. Въпросът е такъв - ясни, прозрачни и справедливи ли са критериите за допълнително възнаграждение на съдиите, съдебните служители и съдебната администрация според Вас и този въпрос аз допълвам с това, което вече Ви попитах - ако имате идеи как считате, че този проблем, ако считате действително, че има проблем, може да бъде преодолян, т.е. как различното натоварване на съдии и на съдебни служители да се отрази или да се вземе предвид при определяне на възнаграждението.

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: Отличен въпрос. Според Вас можем ли в рамките на три или шест месеца да балансираме натовареността да кажем в районните съдилища. Предполагам, че ще отговорите „не“. Не съм съгласен и може би съм малко по-голям оптимист в тази си теория, може и да греша. Моята идея с възнагражденията е проста. Когато преди малко ми зададохте въпроси във връзка с натовареността на служителите аз дадох пример как в един съд може един служител да обработва 200 дела, в другият съд да обработва 800 дела. Убеден съм, че за да бъдат мотивирани тези хора единият от принципите е наистина да има вариант за някакъв тип допълнително стимулиране, което допълнително стимулиране ще успее да ги задържи. Давам го с ясното съзнание като пример, защото при мен специално често се случва когато да речем в по-горен съд има свободен щат за служител

обикновено се избира някой от по-долния съд, който отива и основния принцип и идея, и цел на служителя е затова, че няма толкова много работа и натовареност. Това създава проблеми в по-долните съдилища, където има значително повече натовареност, създава и като цяло проблем на организацията на работа. Може би моята идея е била свързана именно с това - форма на допълнителен тип стимулиране, което да може да балансира работата. Ще дам и друг пример, представете си, че да кажем в един съд „х“ натовареността да кажем е от порядъка на 30 дела, в съседен по степен съд натовареността е 40, а още в по-съседен натовареността е 50. Знаете всички, че единственият вариант това да се случи е командироване, евентуално форма на разкриване на нов щат, което знаете, че е доста сложно и трудно, и разбира се някакъв друг тип алтернатива, който почти не ми е известен. Много често се случва така, че съдиите предпочитат да работят в съседен град и да пътуват всеки ден с ясното съзнание, че ниската натовареност ще е от полза за тях, няма логика те да дойдат в по-натоварен съд. Казвам го изцяло с опита, който имам в Районен съд Пловдив. Според Вас има ли някакъв алтернативен начин това бързо да се реши, защото знам, че статистики, идеи и всичко останало ни губи време, не че губи, по-скоро ни забавя във времето, но какво може да направим, за да създадем този тип възможност тези хора в някаква степен да получат от една страна удовлетворение, които са по-високо натоварени, а от друга страна да привлечем и резерв, който имаме в нашите редици. Много по-бързо и лесно това може да се случи с определяне на един допълнителен процент към възнаграждението, така съдията, който гледа 30 дела примерно и получава 3000 лв. заплата няма да бъде еквивалентен със същия, който разглежда 40 дела пак със същото възнаграждение, този с 50. Ако използваме възможността с допълнителен процент, който разбира се да е обвързан с броя на

делата ние на принципа на един скачен съд ще преместим един човек, който е от слабо натоварения във високо натоварения, вариант привлечен да кажем от процента допълнение, и съответно и слабо натоварения ще повиши обема на дела и бройките, които се падат на един съдия. Съответно във високо натоварения съд ще получим обратната проекция, т.е. там ще намалят бройките на делата на всеки един съдия и тук всъщност идеята на тази допълнителна форма на възнаграждение ще даде възможност в кратък период от време ние наистина да успеем да балансираме по места натовареността. Изключая района на Окръжен съд Пловдив погледнете статистиката на много други съдилища. Ще видите изключително голямата разлика в бройките на делата да кажем на районни съдии, говорим те са ни най-масовите. Този вид на допълнително стимулиране ще даде възможност самите магистрати да пожелаят и да отидат в малко по-високо натоварен съд, с оглед този вид допълнително стимулиране. А в следващите пет, шест или осем месеца резултата от този вид допълнително стимулиране ще ни даде възможност ние да балансираме и натовареността, защото в противен случай процедурите са тежки, преместване на съдия с щат от едно място на друго, това е изключително трудно особено когато нямаме желанието на самия магистрат. Знаете тук доста по-трудно и внимателно се пипа, затова това е била моята идея. По същият начин ако забележим, че натовареността при определени служители е свръх на останалите можем да търсим различни варианти. Знаем, че в момента е прието, че няма да се увеличават щатните бройки в администрацията. Всички обаче вие виждате, че тя е изключително неравномерно разпределена, има да кажем съдилища с 2-2,5 бройки служители на един магистрат, има места и с доста по-голяма щатна численост. Винаги може да се намери оправдание за това какво прави този човек, нека обаче да

търсим и някакви еквиваленти със статистика или други критерии, които могат да ни подпомогнат. Отново казвам - имаме достатъчен резерв, който може да преценим и да ангажираме, не е нужно и този допълнително процент от материално стимулиране да бъде изключително висок. Правилата, които споделихте за допълнителните възнаграждения, да, те са ясни, обаче има един важен момент, за да бъдат използвани на първо място съответния ръководител трябва да бъде наясно, че бюджета предполага и разполага с тази възможност, т.е. вие самите виждате, че много по-рядко се случва ситуации, където да кажем за определен служител или съдия да се предлага допълнително материално стимулиране било под формата на награда, било за конкретни цели. Обикновено това се случва в края на годината когато се разпределя един остатък. Моята цел и идея е, че ако се направят конкретни критерии, даващи малко по-голяма свобода на ръководителите да правят подобен тип допълнения към възнаграждението, разбира се, по ясни, точни критерии и когато ние проследим този процес със сигурност то ще ни даде отговор и на много други проблеми, не само с натовареността, ами като цяло с общия обем на работа и така наистина ще имаме още един шанс да се подредят бързо органите на съдебна власт. Давам го като алтернатива. Отново казвам - аз имам виждането от мястото на органа, където ръководя и съседните, вие имате виждането от страна на Съвета, т.е. вашите впечатления може да са различни. Това е просто идея.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Още един въпрос имам много кратък и ще свърша. Може ли?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Наистина кратък въпрос, очаквам и такъв отговор. Вие много говорихте за административните

качества за ръководство на един съд. Въпросът ми е абстрактен - считате ли, че в добрите административни, положителните административни качества на един магистрат да заеме длъжността „административен ръководител“, в частност на съд, се включва качеството за изпълнение на поетите ангажменти, ако искате обещания или задължения. Считате ли, че това е част от характеристиката добри административни качества.

ИВАН КАЛИБАЦЕВ: За да бъде добър един административен ръководител най-важното качество, което той трябва да притежава е уважението. Уважението към колектива, уважението към съдиите, уважението към всеки един служител. Ако този ръководител притежава това качество той може да постигне много. Когато човек поема ангажменти той ги поема с ясното съзнание, че тези ангажменти трябва да бъдат изпълнени. Два пъти заставам пред вас с показване на това, че всички ангажменти, които съм поемал и съм поставял пред себе си ги изпълнявам. Поетите ангажменти към Районен съд, средата е отлична, колектива ме подкрепя във всяка една моя инициатива, отношенията ми с всеки един служител и съдия са, смея да кажа, отлични. Всичко това е единствения мотив да се кандидатирам в това участие на този конкурс или избор, или както прецените, че е правилно, е това, че в този ми вариант, в който съм в момента не мога да реализирам част от идеите, които са от изключително значение именно за този колектив, а това е подобряване на битовите условия. Имам служители, които работят по 10 души в кабинет. Имаме недостиг на зали. Недостигът на зали е до такава степен, че ние почти всяка седмица търсим съдействие било от Окръжен, било от Апелативен съд, за да имаме зали, в които да разглеждаме делата си. Колективът ме подкрепя в инициативата да бъдем бързи в процеса, да разглеждаме своевременно делата, да намалим до максимална степен забавата.

Няма как обаче това да стане в сегашния вариант, в който ние се намираме. Моята цел и една от които и няколко пъти съм я повтарял е да кажем - преграждане на една огромна зала, използването на тази площ за създаване на нови деловодства, адвокатска стая и нови зали. Изключително важно, за да мога да реша проблема на този колектив. Мога да изброя още 230 причини, колкото са и целия колектив на Районен съд. Това е целта ми - да успея чрез факта, че съм управител на сградата да организирам и да създам малко по-добри условия. Разбира се, адвокатската стая ще се ползва от трите съдилища. Разбира се, новите деловодства, които могат да бъдат изградени те ще дадат възможност за освобождаване на други помещения, които ще дадат възможност пък и другите съдилища да имат малко по-добра площ, т.е. именно това е една от причините да успея да се мотивирам да бъда кандидат. Знам, че съм подкрепян от колектива ми, знам, че те очакват от мен наистина да извърша тези неща, които и залагам като идеи, и които са цел, т.е. да подобря общата среда на условия на всички работещи в тази Палата. Виждате сами, че времето лети. Идеята ми за тази зала е на повече от шест години. Г-н Панов, знае също, той може да каже, че в първото му посещение в Пловдив, без да скрия, първият ръководител, с който се срещна бях аз и това беше залата, която му показах, това беше преди повече от шест години сигурно или пет, не мога да определя, но това са проблемите, т.е. аз поемам ангажменти и ги изпълнявам. Поетите ми ангажменти към Районен съд не са задраскани, напротив, всичко е свършено, просто има допълнения, които мога да ги осъществя именно с позицията, за която кандидатствам. Това е причината. Аз не изоставям хората, напротив - ще бъда в пъти по-полезен там. Това е причината да се кандидатирам.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, други въпроси към кандидата? Не виждам такива. Ще Ви помоля, г-н Калибацев, да изчакате отвън и нека да поканим съдия Шейтанова.

/От залата излиза Иван Калибацев/

/В залата влиза Розалия Шейтанова/

Г-жо Шейтанова, заповядайте! Първа точка от дневния ред сме - избор на административен ръководител - председател на Окръжен съд Пловдив. Имате възможност да запознаете колегите с Вашата концепция и визия за развитието на съда, и да отговорите на техните въпроси.

Заповядайте!

РОЗАЛИЯ ШЕЙТАНОВА: Благодаря. Уважаеми членове на Съдийската колегия към ВСС, подала съм заявление за участие в конкурсната процедура за избор на административен ръководител - председател на Окръжния съд в Пловдив, като личната ми мотивация за заемане на тази позиция е продиктувана от желание и стремеж да бъда обществено полезна с уменията и компетенциите, които притежавам, в по-широк аспект от този на чистото правораздаване. Имах достатъчно време да обмисля идеята за кандидатиране, през това време надделяха съображенията ми в полза на подаване на документи, тъй като си дадох сметка, че за да работи добре един съдебен орган не е достатъчно съдиите и служителите в него да работят добре или дори перфектно, необходимо е да има някой, който да ги увлича в това добро темпо на работа, да им осигурява не натрапчиво, без излишно афиширане, но винаги навременно нужния комфорт за работа, свързан със стройна организация на текущата дейност, селективни технически средства за осъществяване на ежедневните задължения, нормална и здравословна среда за работа, както и да създава условия за развитие на благоприятен микроклимат във взаимоотношенията между работещите

в съда, а този, който може да осигури такива условия, имайки отношение към работата на всички съдии и служители е административния ръководител. Имам нагласа да се заема с тази длъжност и да дам своя принос в издигането авторитета, както на Окръжния съд, не само като съдия, а и на по-широка основа, като считам, че съвместно с колегите съдии и служители сме в състояние да продължим, да показваме, че един голям и натоварен съдебен орган, какъвто е Окръжен съд Пловдив може да работи изключително добре, качествено, срочно, макар и на високи обороти, при поддържане на ясни стандарти във взаимното зачитане на труда на всички членове на колектива и демонстриране на уважение към лицата, които посещават и ползват услуги в съда.

Винаги съм се стремяла да помагам на хората около себе си, независимо от ситуацията и обстановката, като в годините съм полагала усилия по развиване на качества като съпричастност, толерантност, търпение, емпатия, честност, справедливост, а наред с това съм се стремяла и да бъда перфектна, доколкото мога във всичко, което правя. Може би затова познавайки тези ми качества болшинството от колегите ме подкрепиха в това начинание, макар и да няма информация за това, имам обратна връзка и заявената подкрепа от почти всички служители в съда. Затова и днес се явявам пред вас уверена в решението си да се кандидатирам за тази длъжност. Тъй като концепцията, която съм подала е базирана на данни за работата на съда към отчетен период 2018 г., а към днешна дата е изтекъл още един годишен период, ще ви представя накратко актуална информация за работата на Окръжния съд, която вече е извлечена от отчетния доклад за 2019 г., но преди това държа да изложа пред вас мнението си, обвиненията в плагиатство на чужди концепции, тъй като в няколко електронни издания първоначално и пред Общото събрание на съдиите от Окръжния съд Пловдив беше натрапено твърдението, че концепцията ми е преписана и нямам

собствени идеи. Тъй като според мен целта на това изказване е да бъде дискредитирана тук пред вас, а вие не ме познавате лично, макар и да бяха направени внушения в обратна насока, държа именно пред вас да кажа, че нито една част от концепцията ми, касаеща лични виждания, мотивация, идеи не е преписана откъдето и да било и това е лесно проверимо, поради което и няма да ползвам други доказателства в тази насока освен собствената си дума, която има достатъчна тежест, тъй като съм доказала във времето качествата си, имам изграден авторитет. Аз никога не лъжа. Не преписвам дори и от себе си. Напротив - гордея се с изградения от мен стил на писане, а и на работа. Участвала съм в много комисии в съда, практиката там е да се ползват протоколи, документи от предходни такива комисии, като ви казвам, че обичайно в такива случаи аз никога не съм ползвала дори като бланка документите, които предходна такава комисия е изготвила, точно защото не обичам да преписвам, а и почти никога не ми допада списването от някой друг, винаги съм изготвяла съответните документи, съобразно процедурата, защото държа нещата да са перфектни, доколкото може. Аз нямах притеснения, разбирайки за казаното от другия кандидат на Общото събрание на съдиите с показване на маркирани пасажии от моята концепция, в сравнение с друга, тъй като знам как съм я изготвила и съм убедена, че това не е така. Знам, че и колегите ми са наясно с правотата ми, но тъй като в случая тази фалшива информация е споделена и в общественото пространство, с което се засяга публично независимостта и изобщо доброто име на целия колектив на съда, единият преписал от другия, а всички били манипулирани и натискани да гласуват за кандидат, който няма собствена идентичност, затова се налага да взема отношение тук. Изнесеното в електронните медии, което за мен е далеч от журналистиката беше споделено преди това и на Общото ни събрание, а и една малка част от него и веднага след като беше

подадена втората кандидатура е абсолютна лъжа. Снабдих се с представените от другия кандидат оцветени концепции, като пасажите, които се твърди да съм преписала от друга концепция, оцветени в 14 различни цвята касаят състоянието на Окръжния съд, електронния сайт, ползваните програмни продукти, наличното оборудване, организацията на работа най-общо казано, състоянието на сградния фонд, в това число и този на районните съдилища от района, свършеното до момента във връзка с този сграден фонд и описание на необходимите нови действия, които вече са инициирани. В предисловието към тази част от концепцията си изрично съм посочила, че данните са почерпени от годишните доклади на съда, като тези в оцветените пасажки касаят само актуалния отчет от 2018 г. В заключението на концепцията си отново съм акцентирала на това, че вижданията за състоянието и управлението на съда са формирани на база съдържанието на тези документи. Тук става въпрос за информация, която няма как да е предмет на лично творчество и оттам да може да стане годен обект на преписване. Това е информация, която неминуемо се включва във всички концепции, предвид стандартите за съдържанието им, която и концепция да вземете тя съдържа в описателната и в статистическата си част данните именно от такъв актуален годишен отчет. Оттам съм взела информацията и аз. Да, директно съм я пренесла. Описаните данни не могат да бъдат съчинени отново, те не плод на лично творчество и за мен по-неприемливо е да ги вземеш, да ги украсиш и да ги представиш като твои собствени. Очевидно е и несъвпадението между набедените за преписани абзаци, тъй като колежата, който е готвил концепция през 2019 г. аз не съм я чела, сега беше натрапена на вниманието на всички ни, на практика също е ползвал данните от отчета за 2018 г. на нашия съд, макар и да е бил по-обстоятелствен и да е пренесъл значително по-голямо съдържание от сухата статистика, а и по-буквално, а аз въпреки,

че съм пренесла абзаца с интересуващите ме данни все пак съм ги редактирала, съкратила, изреченията ми започват и завършват по различен начин от тези в отчета, с мои думи, като следва вече и описанието по отчета, при което, за да се обоснове уж пълно съвпадение, са изрязани моите думи и са оцветени само част от изреченията, които съвпадат с отчета. Според мен на всички, включително и на обвиняващия е ясно кой е източника на вписаните данни в двете концепции. Това е Годишният отчет на съда за 2018 г. Това е и единствения източник изобщо на обективни данни за състоянието на даден съдебен орган, а какво се цели с това маркиране на пасаж и изрязване на части от изречения, какво се цели с опита да се убеди публиката в нещо, което не съществува, знае само този, който го прави. Наложил се да загубя време, но отделих такова, тъй като съм пряко засегната и срещу всеки открит пасаж от моята концепция съм записала коя страница на годишния доклад е пренесена информацията. Не съм предполагала, че изборът на административен ръководител може да бъде принизен на такова ниво и вместо тук да се поставят проблемите на съдебния орган и да се прецени кой е по-достойния кандидат се налага да разискваме лъжи. Точно защото са лъжи, мисля, че това, което казах е достатъчно.

Когато Висшият съдебен съвет готви Годишния си доклад за отчета на дейността на съдилищата и ползва данните на тези съдилища той преписан ли е? Когато всеки един, който се е явявал тук пред вас включи в концепцията си данните от отчета на съответния съд преписал ли е? Това, че две или повече концепции са писани с ползване на данни за една и съща година, за един и същ съдебен орган укоримо ли е изобщо? Откъде другаде може да се вземе тази информация, която и вие знаете, че е налична само там. Аз искрено се надявам, че вие вече сте взели или предстои да вземете отношение по така създалата се

ситуация, съобразно стандартите за независимост на съдебната власт, защото с пренасянето в медийното пространство на този обикновен и чисто професионален избор, който трябва да бъде извършен тук от вас, на база доказани с представените документи качества на кандидатите всъщност най-драстично се засяга вашата независимост, като кадрови орган на съдебната власт, а оттам и на цялата съдебна власт.

Накратко данните, които ще ви представя. Казах ви, че има развитие в информацията от концепцията ми за 2018-2019 г. Щатното ни разписание, Окръжен съд Пловдив разполага с 62 щата за магистрати, председател, трима заместник-председатели, 51 съдии в Окръжен съд и 7 младши съдии. Към момента е свободна длъжността "административен ръководител", като функциите на такъв се изпълняват от съдия Антония Роглева от април месец 2018 г. През 2019 г. имаме освободен един съдийски щат, поради навършване на възраст е освободен колегата, който е обявен на конкурс, конкурса е висящ към момента. Тази година двама колеги от Окръжен съд бяха назначени за заместник-председатели на административния ръководител на Апелативния съд, така се освободиха още два щата, но междувременно преди две седмици на длъжност "съдия" в Окръжен съд беше възстановен колега, който е заемал ръководна длъжност в Прокуратурата и така единият щат отново се попълни. Има трима командировани наши съдии в Апелативния съд в Пловдив, респективно при нас има командировани районни съдии от Районен съд Пловдив четирима. Към момента един не заема щат имаме за младши съдия, на 1 юли встъпиха трима нови колеги, а останалите трима, които имаме от общо 7 щата същия ден бяха командировани в Районния съд в Пловдив. В края на 2019 г. имаме от 53 заети щата за старши съдии 43 с ранг "съдия във ВКС и ВАС", 3 с ранг "съдия в АС" и 7 с ранг "съдия в ОС", което е изключително добър показател за атестацията на колегите,

които работят в съда. Щатове за съдебни служители са 101, вие знаете какво е щатното разписание, какви са длъжностите, няма изобщо да ги изброявам, но докато щатната численост за магистратски длъжности, която ни е увеличена с една бройка от 2018 г. на този етап е оптимална, с оглед обема на работа и не се налагат промени в нея, при обеспечеността със съдебна администрация нещата не стоят така. По показателя за ефективност и за възможност администрацията да обслужи пълноценно правораздавателния процес, съотношението съдии-служители, Окръжният съд Пловдив е на едно от последните места сред окръжните съдилища, което води до прекомерна натовареност на служителите. Знаете през 2019 г. е достигнато средно съотношение за окръжни съдилища 1:2,04, а в Пловдив продължава съотношението да е 1:1,63. При този обем на правораздавателна работа, който има в момента има сериозна необходимост от увеличаване на числения състав на служителите, както в специализираната, така и в обща администрация на съда и то несамоцелно, за да достигнем средния размер за страната, а защото действително е необходимо за обезпечаване на работата, ефективната работа и пълноценното обслужване на правораздавателния процес. Крайно недостатъчно са ни съдебните помощници, те са само четири, по един за отделение, а обема на правораздавателната работа надхвърля техните възможности, те реално не могат да оказват в пълнота търсеното от тях съдействие. Например съдебният помощник, който отговаря за Наказателно отделение, неговия доклад винаги почва от пода, стига до бюрото, той дори няма възможност да слиза да си взема нов доклад, като му се запълни мястото от деловодството го викат. В Гражданското отделение също така стои въпроса, а те са много ценни съдебните помощници, извършват много полезна работа, подпомагайки съдиите, като ще ни е необходимо увеличаване на щата за съдебни

помощници с още четири, по един за всяко отделение. Не съм правила сравнение с други окръжни съдилища колко имат, защото мисля, че работата не може да бъде сравнена толкова буквално като бройки, сега може и да не е наведнъж, аз знам как стои въпроса с увеличаване на числеността на администрацията, запознах се, той е сложен, на този етап е замразен, но при доказана необходимост, произтичаща от обема на работа могат да се планират, да се отпуснат например две бройки следващата година, след това още две във времето. Необходимост има и от увеличаване на щата на съда с пет секретаря, двама деловодителя, за да може да се комплектоват съставите в отделенията, които разглеждат дела първа инстанция, в наказателното, в гражданско първа инстанция и в търговското, защото сега секретарите влизат по график и са прекалено натоварени. Например съдията, които днес е бил с един секретар, той цял ден е бил в съдебна зала, на другия ден очаква да види нещо свършено по протокола, само че неговия секретар вече е в друг график, той или дава дежурства по писма, или някаква друга работа му е възложена и всъщност така много се затруднява работата на тези еднолични състави в съда. Трябва ни и още един куриер. Имаме само един. Кореспонденцията, която постъпва и се разнася в съда, новообразувани дела, ежедневните доклади на председател, на заместници, те не могат да бъдат обслужени от един служител, който за известен период от ежедневието дори не присъства в сградата, тъй като е натоварен да разнася до прокуратурата и други места също кореспонденция и по това време се налага неговите функции да бъдат изпълнявани, защото те не могат да бъдат оставени така, от други служители, обичайно от деловодители от регистратура, което пък пречи на тяхната работа. Това е за щатове. Аз ако бъда избрана ще направя постъпления, разбира се няма е тази година, всички знаем защо, но

след внимателно планиране и обосновка ще направя искания за постепенно увеличаване на щатовете в тази насока.

Относно правораздавателната дейност в съда. Структурата на съда включва четири отделения - наказателно отделение с обща численост 19 съдии. В отделението има обособени шест въззивни състава, всеки от съдиите разглежда и първоинстанционни наказателни дела като самостоятелен състав и ежедневно си осигурява и дежурство по дела за контрол върху досъдебното производство, през работно време двама съдии, а през почивни по един. Гражданското отделение първа инстанция е с шест съдии, шест еднолични състава, които разглеждат първоинстанционни граждански дела. Гражданското въззивно отделение 18 съдии. В него към момента са обособени 7 въззивни състава, като три от тях се попълват с младши съдия. Сега с встъпването на завърналия се колега само двата състава ще се попълват така, тъй като той вече заема място в единия състав.

Търговското отделение е с обща численост от 9 съдии, обособени са 9 търговски състава. Младшите съдии участват при разглеждане на второинстанционни граждански, наказателни дела и като трети член при формиране постоянни въззивни състави, както и в съставите по НПК разширени такива. Разпределението на делата между съдиите се извършва по отделения, при стриктно спазване на чл. 9 от ЗСВ и Вътрешните правила, след това чрез централизираната система за разпределение, като постановените съдебни актове се публикуват и незабавно на интернет-страницата, изпращат се за публикуване и тук.

По движението на делата в Окръжния съд няма да ви занимавам с цифри, в концепцията са тези от 2018 г., но вие разполагате и с данните от 2019 г., само ще акцентирам на това, че през изминалата година 2019 г. се забелязва ръст в постъпленията на делата, за разлика от предходните години, когато този процес се е

движил по-плавно. Ръст има при наказателните дела първа инстанция. Въззивните наказателни дела запазват нивото и постъпления, гражданските дела първа инстанция също запазват нивата си, при търговските дела също има ръст на постъпленията. Гражданските въззивни дела макар и малко също има увеличение в постъпленията, но при частните граждански дела втора инстанция е налице сериозно увеличение, като общото натоварване с правораздавателна работа изглежда за 2019 г. така: имали сме останали 1230 висящи дела, общо са постъпили от всякакъв вид дела 6568 и така делата, които са разгледани в съда във всички отделения са 7798. За цялата календарна година съдиите от Окръжния съд са свършили общо 6415 дела, като от всички свършени дела 83 % приключват в срок до три месеца от образуването им, което също е един много добър показател. Увеличението на обема на правораздавателната дейност в сравнение с предходната година така или иначе води до повишаване натовареността на съдиите. Съдът е работил с намален състав, който е компенсиран частично с командироване на съдии от Районния съд, но действителната натовареност на съдийския състав остава висока, като се има предвид и работата, която съдиите вършат непряко свързана с правораздавателната им дейност, а в Окръжния съд тя е много. Така натовареността през 2019 г. по щат по показателя "дела за разглеждане" е 10,48, по показателя "свършени" е 8,62, а действителната натовареност по показателя "разгледани" е в размер на 12,62 дела, а по показателя "свършени" 10,38 дела.

Относно сградния фонд. Той и надълго и нашироко е описван в отчетите дотук, в концепцията също е описано състоянието, няма промени. Стопанисването на сградите на Съдебната палата в Окръжния съд Пловдив е предоставено на председателя на Окръжния съд, като в сградата се помещават знаете Районния, Окръжния, Апелативния съд и

Звеното "Охрана". Ясно се очертава проблем, който е свързан с недостига на помещения на всички, както на Районния, Окръжния, Апелативния съд, така и на Областното звено "Охрана" на съдебната власт, като вече няма възможност за уплътняване на площи и обеми, но в тази връзка така или иначе са предприети много инициативи, които аз ако бъда избрана ще продължа. Частично проблемите могат да бъдат разрешени с обособяване на нови, по-малки кабинети за съдии, евентуално преустройство на деловодствата, за да се оптимизира работата, но това пак е въпрос на правилно планиране и проектиране.

Информационното осигуряване на съда е на ниво, разполага с необходимата компютърна и периферна техника за нормална работа, без проблеми функционира изградена вътрешна мрежа, която се ползва много успешно, всички имаме връзка в тази мрежа с председателя, всяко отделение със съответния заместник-председател, съдебния администратор към служителите и ежедневно сутрин всеки пускайки си компютъра всъщност вижда какви съобщения има и има ли изобщо, и за какво, от съответния председател, заместник или административния секретар.

Започна поетапното преминаване към съответно по-бърза мрежа в съда, засега не ни е необходима, но с оглед очакванията за промени в работата върви подготовка в тази насока. Продължава и попълването на електронните досиета на делата чрез сканиране на документи, всичко се сканира при нас. Всички съдии, част от съдебната администрация разполагат и достъп до високоскоростен интернет, в Съдебната палата имаме и безжична лай-фай мрежа, чрез която пък се осигурява достъп свободен на граждани, съдии и служители до интернет.

В края на 2019 г. стартира и новия сайт на Окръжния съд Пловдив, който е унифициран по съдържание и структура на

информацията, включително функционалности и он-лайн услуги, предоставя актуална информация за Окръжния съд, обявления за публичните продажби, каквото дължим, актуален списък на вещи лица и съдебни заседатели, както и за насрочени и свършени дела. Сега няма никакви проблеми с ползването на този сайт, единствено установихме, че когато някои да реши да достъпи какъвто и да е документ, всъщност той предварително трябва да се свали до компютъра на достъпващия и чак след това да се отвори, т.е. не е предвидено в самия сайт да се отваря на прозорче. Вероятно тук има някои съображения за сигурност, които са съобразени от този, който поддържа сайта, но ако възможност е хубаво да се обмисли и може би ще предложим документите, особено по-дългите наистина затруднява първо да ги свалиш, после да ги отвориш. Функционира изградена вътрешно-информационна система, която позволява своевременен обмен на информация между ръководството, съда, съдебните служители, в службата "Регистратура" и в Търговското отделение имаме два пост-терминала, които могат да се ползват за плащане, дори директни плащания по транзитната сметка на съда чрез карти, вече и с безконтактни карти може да се плаща на тези пост-терминали. В края на 2018 г.е извършено техническо свързване с Единния портал за електронно правосъдие, през 2019 г. започна реалното използване на портала, като основното му предназначение е да предостави електронен достъп до делата на страните в съдебния процес. Сега, за ползването на този портал само може би като идея, като предложение, той се ползва успешно, колеги адвокати подават заявки, получават достъп и тъй като много добре върви работата в граждански и административни дела започнаха да идват такива молби и по наказателни дела, заявки за достъп, оказа се обаче, че такава услуга не може да бъде предоставена, правилата на ВСС вие ги знаете, те касаят само граждански и административни дела, и не знам как там

върви процеса, но е хубаво да се раздвижи, за да може наистина по този ред да даваме информация на адвокатите и по наказателни дела, а не да се трупат в съда молби за протоколи, на другия ден разрешения, на следващия да си вземат протокола, докато могат да си изтеглят всичко от системата, ако се въведе наистина такъв достъп по наказателните дела.

Районните съдилища в района на Окръжен съд Пловдив действителната им натовареност значително надвишава средната на страната. На този етап обаче не се налага промени в тяхната щатна численост, оборудвани са с необходимата техника, работят добре, единствено Районният съд Асеновград е заявил необходимост от подмяна на остаряла компютърна техника. Видях, че има искане, което е направено от Районния съд Карлово, предвидени са средства за тях за тази година също за подмяна на компютърна техника. Сградният фонд на Районния съд Пловдив има общи проблеми с Окръжния съд, а в Асеновград процедурите, които целят събиране на съда в една сграда са на финал. В Карлово все още не е завършена реконструкцията и ремонта на сградата на съда, а им предстои обществена поръчка за обзавеждането ѝ. В Първомай нямат сериозни проблеми.

Като цели за изпълнение в концепцията си съм споделила тези, набелязани от ръководството на съда и посочени като дългосрочни такива, заявила съм и поемане на ангажименти, свързани с продължаване на усилията по постигането им, няма да ги преповтарям пред вас. В този съд има добри традиции, които се спазват и се надявам да продължат да се спазват. Като акцент само ще посоча, че ще продължи добрата работа по повишаване квалификацията и уменията на съдии и служители с информиране и осигуряване на възможност да участват в различни обучения, по осигуряване на нормална и здравословна среда на работа, включително чрез извършване на

необходимите ремонти, когато се налага, ще продължи осигуряването на прозрачност в работата на съда, чрез предоставяне на възможност за адекватното и своевременно отразяване. Най-общо казано работата по надграждане на вече постигнатите резултати. Доброто управление е свързано и с пълноценна приемственост между управленските екипи, с цел недопускане на забавяне в инициативите, които вече са предприети, като в тази връзка разчитам и имам уверението на и.ф. председател за пълно съдействие, в случай, че бъде избрана. Съдия Роглева ръководи съда вече две години и два месеца като е преминала през почти всички процедури от компетентност на ръководството и е готова да сподели натрупания от нея опит в тази насока.

В заключение искам да кажа, че предизвикателствата, които се очертават пред всеки един административен ръководител, предвид динамичните процеси в страната са големи и усилията трябва да бъдат насочени към предвиждане на възможното развитие на нещата и оттам обезпечаване на готовност да се вземат адекватни мерки, съпътствано, разбира се от неизменното изпълнение на служебните задължения. Това е накратко, което искам да споделя с вас. Благодаря за вниманието.

ЛОЗАН ПАНОВ: Има ли въпроси? Г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви! Колега Шейтанова, имам два въпроса към Вас.

Единият е свързан с натовареността на съда. Според статистиката 2018 г. Окръжен съд-Пловдив е на трето място по натовареност, а 2019 г. първо полугодие на четвърто. В този ред на мисли искам да Ви попитам считате ли, че Системата за измерване на натовареността предоставя обективна и достоверна информация за

натовареността на съдиите и в каква посока биха могли да се усъвършенстват правилата за оценка натовареността на съдиите?

И вторият ми въпрос е свързан с работата на органите на съдебната власт в условията на пандемия. Въпросът ми е как работеше Окръжен съд-Пловдив, има ли проблемни ситуации, на които правилата, които прие Съдийската колегия да не дават отговор и считате ли, че тези правила следва да бъдат усъвършенствани, тъй като както знаем всички съдилищата продължават да работят в условията на извънредна епидемична обстановка? Благодаря Ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

РОЗАЛИЯ ШЕЙТАНОВА: Благодаря!

Относно Системата за натовареност. Да, ние сме действително едни от най-натоварените съдилища в страната. Тя според мен работи добре тази система. Аз не съм запозната, разбира се, в основи с нея, но знам как се измерва. Дали трябва и в каква посока да се усъвършенства ще мога да отговоря единствено, когато наистина навляза в прякото използване на тази система и видя дали има и какви проблеми в нея. Да, има оплаквания от колеги, че евентуално нещо някъде не се отчита както трябва, във всяко едно отделение има оплаквания, но пак казвам докато наистина не се запозная как точно работи системата не мога да дам конкретен отговор как би била усъвършенствана, а всички възлагаме надежди, нали сега ще има и нов модул евентуално, който ще разпределя делата и евентуално също ще мери натовареността. Дали обаче ще стане така и как ще работи не мога да кажа.

Относно работата в условията на пандемия. Вие приехте правила, те своевременно бяха въведени и в Окръжен съд-Пловдив. Мисля, че работа на ниво Окръжен съд-Пловдив беше организирана много добре. Тя, разбира се, беше стикована с председателите на

другите две съдилища, заповедите бяха общи, решенията се взимаха общо, организацията беше много стройна, не са допускани външни лица в сградата, аз съм ходила да работя там и наблюдавах, че действително всичко се развива така, както е заложено във вашите мерки. Тук може би, не е свързано с въпроса, но е хубаво да подчертая, че в тези условия, когато не се допускаше граждани да влизат и да подават документи, в нашия съд се получи искова молба, подписана с електронен подпис, която беше приета и беше образувано гражданско дело. Така че ние по никакъв начин не сме препятствали услугите, които съдът предоставя, макар и при строгите мерки, които бяха въведени по време на пандемията. Разбира се, може би трябва да се вземат и други, всички трябва да очакваме, че наесен нещата е възможно или да се върнат както бяха или дори да се влошат и затова е хубаво от сега да се помисли какви мерки могат да се вземат. Аз съвсем така на прима виста съм мислила за някакви такива идеи, за предварителна дезинфекция при влизане в палатата. Нашата съдебна палата е много голяма, приложима е при всички други големи сгради. Сега нали има едни тунели за дезинфекция, които са с безвредни вътре препарати. Може би нещо такова да се постави под самата сграда на Съдебната палата и оттам вече да се минава. Тази температура, която в момента мери директно на челото, хубаво е да се въведат, ако е възможно, разбира се, в по-големите съдебни палати, където има по-голям поток средства да се измерва безконтактно температурата на влизащите. Но пак е въпрос на проучване какви средства предлага пазара, какво може да си позволи Висшият съдебен съвет да осигури към съдилищата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Други въпроси, заповядайте!
Г-жо Дишева, заповядайте! След това г-жа Керелска.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Аз ще добавя въпроса относно натовареността, доколкото питах по същия въпрос и другия

кандидат. Не чух точен отговор, а и не видях отговор на този въпрос и в концепцията Ви, нито в отговорите, които сте дали на неправителствената организация.

По Ваша лична преценка какъв следва да бъде критерият за измерване на натовареността - дали да бъде количествен с някакво усъвършенстване на количествения критерий или да бъде някакъв друг например качествен и също на каква основа? Иначе чух отговора Ви, че Вие не сте запозната със системата още повече, че до броени седмици предстои въвеждането на система, която смея да твърдя, значително променя правилата, т.е. ще работи въз основа на съществено променени правила за оценка на натовареността. Първият въпрос е този - Вашето лично мнение, Вие достатъчно дълго сте била съдия, при това работещ съдия, в смисъл не административен ръководител (да не използвам неприятния ми израз „редови съдия“, в това влагам само положителна оценка, положително становище) как смятате, че следва да се измерва натовареността?

Следващият ми въпрос е такъв, който също задавах на другия кандидат. Вие сте казала в отговорите, че според Вас правилата, които Висшият съдебен съвет има за допълнителните възнаграждения на съдии и служители са ясни и конкретни. Считате ли, обаче, че следва да бъде изработен някакъв различен от сега съществуващия механизъм за определяне на възнагражденията на магистрати и на служители в зависимост от натовареността и ако имате становище, какъв да бъде той?

И последният ми въпрос е как Вие, ако бъдете избрана за административен ръководител, считате, че следва да реагирате като административен ръководител и съответният орган на съдебна власт, в случая Пловдивския окръжен съд в случаите на засягане независимостта на съдии от този съд? Вероятно Ви е известна

стратегията на Висшия съдебен съвет, но какви конкретни мерки считате, че следва да бъдат предприети, ако считате, че изобщо такива следва да бъдат предприети?

РОЗАЛИЯ ШЕЙТАНОВА: Благодаря! Личната ми преценка за това по какъв показател трябва да се измерва натовареността съвпада с начина, по който и сега се измерва. Количествен трябва да е критерият, но наистина е необходимо да се доразвие в някаква насока, защото например мога да кажа в наказателни дела (аз такива гледам) има един коефициент, който казва над 5000 страници делото получава най-високия коефициент, само че има дела, които са над 10, над 15, аз съм имала със 17 и се налага винаги да пиша забележка в тази карта там за натовареност. То хубаво е над 5, но то има много пъти по 5 и е необходимо да има и още една стъпка коефициент. Вярно е такива дела са малко, те са по едно на няколко години, но е хубаво да се въведе. Има оплаквания от други отделения, че не се отчита част от работата, която съдиите извършват, но той и показателят пак е количествен, просто трябва да се включат може би и други показатели в самата система за отчитане на натовареността, но количествен засега мисля, че трябва да е този показател.

Относно правилата за допълнително възнаграждение. Да, може би трябва да е малко по-ясно за самите работещи в системата кога и при какви условия те ще бъдат ошетени, т.е. няма да им бъде даден пълен обем възнаграждение така, както получават останалите. За да е по-прозрачно всичко връзката, която направихте за тези допълнителни възнаграждения с натовареността е много интересна. Наистина трябва по някакъв начин да се намери възможност колегите, които са по-натоварени за съответната година, разгледали са и по-голям обем и по-сложни дела, но някак си системата не ги е изравнила, да бъдат компенсирани, за да получат удовлетворение от това, което са

свършили. Аз съм отговорила на въпросите на института, че може би това е в насока някакви поощрения да се предприемат спрямо тези колеги, но би могло наистина да се мисли за възможност и да бъдат по този начин стимулирани и наградени за това, че всъщност те са били понатоварени. Така може би ще се избегнат и броженията вътре сред самите съдии кой колко дела е разгледал и защо всички накрая са при еднакви условия.

Относно реакцията, ако бъде избрана за административен ръководител, как бих подхождала при засягане независимостта на съдия или изцяло авторитета на съда. Да, видях стандартите, които имате, методиката за прилагането. Мисля, че аз дори ако бях административен ръководител до момента вече щях да съм реагирала и по повод нашия случай. Мисля, че веднага трябва да се сезира Висшия съдебен съвет, Съдийската колегия във връзка с такива ситуации, за да може вече те да си приложат и вие пък методиката за последващи действия за защита независимостта било то на конкретен съдия, било то на съдебния орган или изцяло на съдебната власт.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Други въпроси? Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Съвсем кратко уточнение искам да направя и да получа отговор, ако може по въпроса за натовареността. Вие казахте, че считате количественият критерий за решаващ или за такъв, който следва да бъде прилаган. В същото време дадохте един пример за това как сега действащите правила не съответстват доколкото разбирам на тежестта на делото - примера със страниците. В същия този пример как считате, че ако това дело с 15 000 страници се брои за едно, също, както делото, което има 10 или 50 страници, как считате съизмеримостта и отчитане на този проблем, който Вие изтъкнахте? Вие казахте 5000 страници имат увеличаващ коефициент, трябва да има увеличаващ коефициент за 15 000 страници. В същото

време казахте, че критерият според Вас трябва да бъде количествен, което според мен означава, че и делото с 50, и делото с 15 000 страници трябва да се отчитат по един и същ начин. Отделно от това, нека да не забравяме, но аз мисля, че то се подразбира, че делото с 15 000 страници няма да има същата фактическа и правна сложност като делото от 50-те страници. Как този баланс смятате, че може да бъде разрешен, ако правилно съм Ви разбрала в това, което пояснихте?

РОЗАЛИЯ ШЕЙТАНОВА: Да. Ами, ако няма възможност да се въведе друг коефициент след тези 5000 страници да има още по-голям коефициент за повечето страници, трябва да се измисли механизъм действително тези дела да се разграничат. Пак казах, те не са много, но няма сравнение между тях нито във времето, което е вложено, нито за разглеждане, нито после за изписване, трябва да се намери механизъм.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Г-жо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колега Шейтанова, колегата Калибацев промотира тук неговата идея за съставяне на експертен съвет от административните ръководители - председатели на Апелативен, Окръжен и на районни съдилища, които са в района Апелативен съд-Пловдив, поне така аз я разбрах. В тази връзка искам да Ви попитам какви са отношенията между административните ръководители на различните нива в системата, в района по-точно на Апелативен съд-Пловдив и необходимо ли е според Вас създаване на такъв допълнителен експертен съвет при положение, че и законът и практиката на съдилищата създават достатъчно предпоставки за едно добра координация между административните ръководители, даже както се казва изискване по отношение на тяхната дейност с оглед най-добра и оптимална организация в работата на всички съдилища в съответния район? Това е единият ми въпрос.

Другият ми въпрос е защо едва в днешната процедура Вие решихте да участвате в състезанието за избор на административен ръководител на Окръжен съд-Пловдив, т.е. имаше такава възможност и в предишната процедура?

И последният ми въпрос е във връзка с командироването, защото казахте, че има доста командировани от Районен съд-Пловдив, същевременно пък доста съдии от Окръжен съд-Пловдив са командировани и съответно в Апелативен съд-Пловдив. Какво е Вашето отношение към института за командироване? Считате ли, че то се извършва по достатъчно обективни критерии и виждате ли някакви варианти това командироване да бъде ограничено, защото в момента знаем, че системата е задръстена (така да се каже) от съдии колеги, които са командировани от една в друга инстанция? Донякъде ние знаем отговора на тези въпроси, но бих искала да чуя Вашето мнение.

И само да използвам случая да Ви кажа - напълно сте права за констатацията, че по правилата за достъп до Портала, които са действащи всъщност не е предвидена възможност за трансфериране на такива дела, електронните папки по наказателни дела в Портала и в тази връзка, доколкото ми е известно директорът на Дирекция „Информационни технологии и съдебна статистика“ беше подготвил, бих казала и по мое настояване, един проект за промяна на тези правила, но нашата Комисия по информационни технологии не знам защо не ги е подложила на обсъждане. В тази връзка лично аз поемам ангажимент този въпрос действително да се реши, защото той се поставя много отдавна и така това наше бавене не звучи добре. Това е, което исках да разясня във връзка с въпроса, който повдигнахте във връзка с Портала, абсолютно правилна Ви е констатацията.

РОЗАЛИЯ ШЕЙТАНОВА: Благодаря! Последното, което чух много ме зарадва.

По Вашите въпроси. отношенията ни с административните ръководители в нашия апелативен район според мен са много добри. А що се отнася точно за трите съдилища, които са в Пловдив - районен, окръжен и апелативен, моите наблюдения са, че процесите се развиват нормално, балансирано, взаимно уважение има между ръководителите, винаги стиковат всички общи въпроси, които (знаете сградата е обща така или иначе) трябва да се вземат и аз мисля, че няма проблеми в тази насока. Останалите районни съдилища те контактуват пряко с председателя на Окръжен съд-Пловдив, като по мое мнение също контактът е много добър, изпълняващият функциите председател на Окръжен съд-Пловдив винаги ги подпомага във всяко едно отношение по каквито и въпроси да са имали. Аз мисля, че няма проблеми в тази насока.

Сега за експертния съвет от административните ръководители в района. Аз мисля, че няма нужда от такъв експертен съвет, защото има друг орган, който е натоварен с тази дейност и ако искат административните ръководители нека да се съберат, могат да дават някакви идеи и насоки, но да правят експертен съвет и да излизат със становище по нещо, което не им е възложено, мисля, че не е необходимо.

По втория въпрос защо сега се кандидатирам, разбирам, че и защо не съм се кандидатирала на първия тур, който беше неуспешен. Сега аз тогава изобщо не съм се замисляла да ставам председател на Окръжен съд-Пловдив честно Ви казвам. Ситуацията за нас беше изненадваща, ние си имахме председател, който се очакваше да си продължи мандата при добре свършена работа евентуално, но така или иначе той се оттегли, беше обявен конкурс в много кратък срок и всички ние сме били сигурни, че все някой ще поиска и ще стане административен ръководител, няма да се налага да се натоварваме

допълнително и ние. Така или иначе това не се случи. Случи се обаче друго. Имаше кандидат, който не беше от нашите среди и Вие знаете, конкурсът се провали. Аз съм обмисляла идеята да се кандидатирам за председател на окръжния съд още по времето на провалената процедура, но на шега. Тогава казах: „Е-е, как така никой не иска да се кандидатира. Накрая ще взема аз да се кандидатирам" и знаете ли, колегите също на шега ми казаха: „Ами то теб няма кой да те избере. То за тези постове винаги си има хора". И ето, че тази шега всъщност в следващата обявена процедура аз реших да я реализирам, защото, както Ви казах и оде, този съд има добри традиции и заслужава да продължи да работи в нормална, добра среда. Нямам никакви скити помисли в даването на документи от моя страна, в смисъл такъв да се стремя към високия пост само затова, защото е такъв - не. Напротив, аз много добре съм наясно каква работа ме очаква, евентуално ако бъде избрана, но точно, за да може да продължи да функционира нормално нашият съд, поемам ангажимент да се заема аз с тази работа. Огледала съм се, разбира се, дали някой друг може да я свърши тази работа, за да може пък аз и всички останали да работим нормално, и съм направила преценка, че се налага да подам аз документи, за да може да продължи работата съдът нормално.

Относно командироването. Отношението ми е може би като на всички в страната. Все пак това е инцидентен способ за попълване на щатните бройки и така трябва да се и ползва. Затруднява командироването работата, разбира се, защото при нас знаете, че във всички отделения се работи в състави. Трябва може би по-бързо да се развиват конкурсите и да се попълнят щатовете, и за един по-дълъг период от време да се наложи органите да нямат нужда от командироване, но знаете, винаги се случват такива ситуации и без него не може. Критериите не знам другите райони какви се ползват. При нас е

много обективно. Командироваха се колеги, които са се явявали на конкурс за съответния съдебен орган и по реда не са спечелили конкурса, и по реда тези, които са под линията с най-високи резултати, колегата се командирова било то в окръжния, било в апелативен съд, и е ясно какви са критериите, няма проблеми в тази насока.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Други въпроси? Г-н Новански, заповядайте!

БОЯН НОВАНСКИ: Да, благодаря! Извинете предварително, ако не съм чул, но какво Ви беше мнението за възнаграждението на магистратите и в частност бихте ли предложили промяна в допълнителните критерии за определяне на възнаграждението, като естествено би трябвало да го обвържете с натовареността? Ако сте отговорили, извинявайте предварително!

РОЗАЛИЯ ШЕЙТАНОВА: Да, накратко отговорих оде, че е хубаво да се намери начин за стимулиране на тези съдии, които в съответната година се оказват по отчетите по-натоварени от други, въпреки че системата уж равномерно разпределя делата. Дали това ще е с някакви промени в допълнителните възнаграждения, дали ще е с някакви поощрения, но тези колеги трябва да бъдат по някакъв начин мотивирани и възнаградени за това, че те реално наистина са свършили повече работа през годината.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Други въпроси? Г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Последно, извинявайте още един път. Ако можете, разбира се, бихте ли си позволили да коментирате т.нар. „кухи дела“ във връзка с възможността за „завишаване“ на коефициентите, които са в момента в СИНС и респективно, които ще бъдат после в Единната информационна система?

РОЗАЛИЯ ШЕЙТАНОВА: Изобщо не толерирам такъв подход. Знам, че има образувания на дела по този начин, дори в

момента ние правим ревизия на районните съдилища във връзка с акта на Инспектората по повод възобновяванията и се налага да проверяваме всяко едно наказателно дело, което в районните съдилища е завършено. Трябва стриктно да се спазва Правилника за администрацията в съдилищата кога се образува дело, кога не се образува и ако се констатира, че се образуват дела при липса на основание за това, трябва да се обърне внимание на съответния административен ръководител и тази практика да престане.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, други въпроси? Не виждам такива.

Благодаря Ви, колега! Ще помоля да изчакате отвън.

(Розалия Шейтанова излиза от залата)

Точка първа от дневния ред - Избор на административен ръководител - председател на Окръжен съд-Пловдив. Уважаеми колеги, заповядайте за становища и позиции!

Г-н Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, в тази процедура аз ще подкрепя без никакво съмнение кандидатурата на колегата Шейтанова.

Длъжен съм да кажа защо в предходната процедура подкрепих колегата Калибацев, а днес ще подкрепя колегата Шейтанова. Касае се за две коренно различни като фактология процедури. В едната процедура, която беше преди това имяхме една единствена кандидатура - това е на колегата Калибацев, а днес имаме две кандидатури. Също така по време на процедурата на колегата Калибацев, в която беше единствен кандидат, това беше втора по ред процедура след несъстояла се процедура, когато колегата Ханджиев оттегли своята кандидатура.

В момента аз не променям становището, че колегата Калибацев е един добър ръководител, добър администратор, с много

добър административен опит. Това обаче, което ми направи страшно лошо впечатление (няма как да не го споделя) това е неговото изказване по време на Общото събрание пред съдиите от Окръжен съд-Пловдив. считам, че в една такава процедура следва да се бори в битки за идеи и концепции, а не да се стигне до това ниво с удари под кръста и с некоректно поведение по време на тази процедура. Няма как да не отчета това обстоятелство, защото считам, че колегата Шейтанова съвсем обективно обясни откъде идват съвпаденията. Съвпаденията не са във връзка с "copy" и "paste" на идеи за развитие на съда и концепции, а във връзка с доклади, които са еднакви и няма как те да бъдат променени като фактология. Освен всичко останало, считам, че колегата Шейтанова притежава необходимите качества, тя е подкрепена от колегите си и има ясна визия за развитието на Пловдивския окръжен съд.

Поради тези съображения аз без никакво съмнение ще подкрепя колегата Шейтанова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Други изказвания? Г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз също искам да мотивирам своя вот, макар че до известна степен г-н Чолаков ме улеснява, но не мога да не кажа и аз поради какви причини ще подкрепя кандидатурата на колегата Розалия Шейтанова.

Съдия Шейтанова е в органите на съдебната власт от 1998 г., като от 2002 г. е съдия, била е съдия в Районен съд-Асеновград, а колеги, вече 14 години и повече е съдия в Окръжен съд-Пловдив. колегата Шейтанова, макар и незначителен административен опит притежава такъв, тъй като е била заместник-административен ръководител, а за мен е важно, че тя заявява желание да работи с колегите съдии от Окръжен съд-Пловдив за подобряване дейността на

този съд. Пред нас стои един отличен професионалист. Последната ѝ атестационна оценка за периода 2014-2019 г. е 99 точки, т.е. максимална оценка, която получават магистратите, и освен това колеги, етичното ѝ становище я определя като изключително почтен магистрат, с развито чувство за отговорност и справедливост, толерантна и диалогична.

По мое мнение, всичко това сочи, че тя притежава необходимите и професионални, и нравствени качества за заеманата длъжност председател на съда, което според мен неминуемо сочи на това, че конкурентът ѝ колегата Калибацев не удовлетворява изискванията на изключението по чл. 169, ал. 2 от ЗСВ, поради което и аз няма да се спирам на неговото представяне, очертаните от него приоритети в концепцията и преимуществено ще се занимавам с това, което чуваме от колегата Шейтанова.

Колеги, аз искам в допълнение да кажа, че съм удовлетворена и от представянето на колегата Шейтанова при днешната ѝ презентация. Пред нас се изправи един открит, честен и смел човек, който отговори и на атаките по отношение на твърденията за сходни тези абзаци и текстове в концепцията ѝ с тези на друг кандидат в предходни процедури, и на атаките, свързани с упражнен натиск по отношение на съдиите за издигане на кандидатурата и за подкрепата на този кандидат от Окръжен съд-Пловдив. Така че по мое мнение тя, макар и без административен опит в Окръжен съд-Пловдив, познава работата на съда, диагностицира проблемите и предлага идеи за това как тези проблеми да бъдат решени. Искам да кажа, че мен също не ме разколебава обстоятелството, на което е и поставен акцент на общото събрание, а впоследствие и в медийни публикации, че в концепцията се съдържат статистика, данни и факти, които са очертани в други концепции. Колеги, концепцията какво представлява? Това е

един структуриран начин на представяне на разбиране за управлението на съответния съд. Няма как (това обясни и колегата Шейтанова) там да не е отразена статистика, която няма как да е различна в различните концепции за един орган на съдебна власт. Освен това не е морално укоримо да бъдат споделени добри практики и в други органи на съдебна власт, както и да бъдат припознати добри идеи за административно ръководство на съда, които вече са афиширани от друг кандидат за председател на орган на съдебна власт. Така че колеги, концепцията не е обект на авторско право. Аз не виждам нищо нередно в това дори колегата Шейтанова да е припознала новаторски идеи или практики, които са свързани с управлението на съда. Очевидно всичко това е оценено от колегите от Окръжен съд-Пловдив, които в общото събрание са споделили своите непосредствени впечатления от работата на колегата, вие всички сте се запознали с този протокол. Тя е определена като един отличен професионалист, като изключително организиран и отзивчив човек, който е отдаден на работата си и само ще цитирам колегата Цветков, който казва „Това е човек, който милее за съда“. За мен това е достатъчно, за да ме убеди, че колегите имат желание да работят със съдия Шейтанова и че тя е достойна за длъжността, за която кандидатства. Така че аз убедено ще я подкрепя.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, други изказвания?

Г-жо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Съвсем накратко. Аз ще подкрепя за председател на Окръжен съд-Пловдив съдия Розалия Шейтанова. Споделям съображенията, които изложиха преди мен колегите. Съвсем накратко - тя отговоря на формалните изисквания за професионални и етични качества. Освен това концепцията ѝ и отговорите, които е дала на неправителствена организация, представянето ѝ днес показват, че тя е един работещ съдия, който има

напълно реалистична представа за проблемите в органа на съдебна власт, за чийто председател се кандидатира и има реалистични предложения, идеи за преодоляването на съществуващите проблеми.

За мен е важно, че съдията, който се кандидатира за председател на съда извежда като приоритет в своята работа и в работата на съда правораздавателната дейност. В този смисъл мисля, че съдия Шейтанова удовлетворява това мое изискване за председател на съда. Много е важно, разбира се, че тя е подкрепена от общото събрание на съдиите и то с една значителна подкрепа.

На следващо място. Доколкото има определено бих казала несъответствие в моето разбиране за измерване на натовареността и това, което изрази пред нас съдия Шейтанова, държа да отбележа първо, че тя заяви, че не е добре запозната със Системата за измерване на натовареността, заяви това съвсем честно. И на второ място, всъщност това, което направи като изложение, според мен, потвърждава тезата, че виждането ѝ е, че натовареността се измерва по тежестта на делото (знаете пояснението за тези 15 000 страници и за това как това дело е по-сложно от по-малкото по обем дело). Така че въпреки несъответствието на формално изразеното ѝ твърдение, че натовареността трябва да се измерва по количествен критерий, всъщност обосновката ѝ сочеше точно на обратното, което съответства на моето разбиране за измерване на натовареността.

Все пак ще кажа две думи за другия кандидат, доколкото ние имаме конкуренция в този конкурс и следва да обосновем вота си защо единият кандидат е по-добър от другия. На първо място, това, което г-жа Пашкунова каза - ние не сме в хипотезата на необходимото изключение, защото имаме кандидат от този орган на съдебна власт, който при това достатъчно дълго е работил в този орган на съдебна власт. Направи ми впечатление освен това при изказванията и в

концепцията на г-н Калибацев, че всъщност той говори твърде общо и говори по теми, които създават впечатление да разбира при зададени конкретни въпроси (по мое виждане) и в частност на въпросите, които аз му зададох, той не даде конкретни отговори. Нещо повече, твърдението му, че е добре запознат с определен проблем всъщност не се потвърждава от отговорите, които дава на конкретния въпрос. Това се изразява в отговорите на Системата за натовареността, във възможността да се влияе на кадровите решения на съда с разпределението на съдии в този експертен орган. Аз лично не разбрах отговорите му и обясненията му по отношение на предложението на квалифицирания електронен подпис, въвеждането на всички електронни подписи в някакъв хъб, което на практика според мен означава отричане на правилата за действие на квалифицирания електронен подпис, поне по този начин съм го разбрала. Освен това невярно твърди г-н Калибацев, че Пловдивският районен съд е бил първият съд, в който е създадена електронна папка на делото. Електронни папки на делата се създават във варненските съдилища (смея да твърдя) преди повече от 20 години. По обективни причини вероятно това не е известно, но това просто е невярно като твърдение. Разбира се, за мен е много важен въпросът относно администраторските качества на съдията, който се кандидатира за административен ръководител и ненапразно зададох въпроса дали изпълнението на ангажиментите, които са поети представлява елемент от положителните качества, които административният ръководител трябва да притежава. В случая на г-н Калибацев сме изправени пред възможност да избираме кандидат, който мисля, че има още 3 години от мандата си като председател на районен съд. Той е поел ангажимент не само към нас като кадрови орган, а и към съдиите в районния съд, които няма как да са изпълнени за този период от време. И на последно място. Много ме впечатли при

тази кандидатура непрекъснатото използване на първо лице, единствено число „*Аз направих това. Аз предложих онова. Аз постигнах това*“. Струва ми се, че всичките тези неща са постигнати несъмнено с усилията на г-н Калибацев, но там са били ангажирани и много други лица и съдии, и служители, и когато един административен ръководител претендира да обединява и да представлява един орган на съдебна власт, той трябва да държи сметка за личния принос на всеки един съдия и служител в изпълнението на правомощията, на задачите, на конкретните цели в съответния орган на съдебна власт. Това са мотивите за моя избор.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Други изказвания? Г-жо Имова, заповядайте!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-н Панов! Аз ще обоснова своя вот в подкрепа на колегата Калибацев и ми се струва, че за разлика от съображенията, които чух досега от колегите, ние сме точно в класически пример на хипотезата на необходимото изключение по чл. 169, ал. 1, изр. второ. Да, г-н Калибацев не е от органа, за който кандидатства, не е съдия в Окръжен съд-Пловдив, но г-н Калибацев със своя капацитет, със своя аналитичен ум, интелект, образованост, правна образованост, умение да се ориентира и да разбира същността на проблемите и да ги формулира, да ги извежда от общата маса и да излага мисълта и идеите, смислено, аргументирано, да работи добре със словото, ние го слушахме в рамките на 2 часа, колеги, и той отговори на всеки един въпрос конкретно със своя собствена мисъл, а не със заучени фрази, не с преразказ на докладите за отчет на дейността на Окръжен съд-Пловдив, а със свое собствено разбиране, със своя собствена мисъл, със свои собствени идеи. И на мен ми се струва, че неговият капацитет надхвърля капацитета на ръководител не само на районен съд, но и на окръжен съд, защото съдебната власт има

нужда точно от такива качествени хора, с интелектуален капацитет, с интелектуална мощ. Но колеги, в България имаме един много сериозен проблем, този проблем е поразил и съдебната власт. Колегата много се е извисил над рутинното теснячество, над тесногърдието и над умовете, които имитативно и чиновнически изпълняват определени задачи. Този колега е творец, той ни показва, че в рамките на втория си мандат (за малко повече от две години или около две години) този колега е направил изключително много за развитието на Районен съд-Пловдив и не само това, защото Районен съд-Пловдив, който е един от втори по големина първоинстанционен съд в страната, той се помещава в обща сграда, в която заседават, работят Окръжния съд-Пловдив и Апелативния съд-Пловдив. В тази обща сграда с усилията на колегата Калибацев всички ние бяхме и се убедихме (това все пак са реални факти), той е подобрил работната среда на своите колеги, подобрил е и общата жизнена среда на съществуване на този съд. По този начин той е издигнал и авторитета на съдебната власт като цяло. Виждаме, че в сътрудничество с изпълнителната власт, с кмета на района той е подобрил средата, в която се намира съдът, съдебната сграда, в която всъщност помещават тези три органа на съдебната власт - Районен, Окръжен и Апелативен съд. Този колега работи с журналисти, той и неговия екип, разбира се, не може да се отрече и той сам изрази отношението си към своя екип, с който е работил във връзка с обучение на журналисти, във връзка с пропагандиране и запознаване с работата на съда сред обществеността, като изключително важно място е отделил и на медийната среда, в която се отразява работата на съда, което при всички случаи е заслуга за издигане авторитета на съда, на съдебната власт. Пропускам фактите, които бяха отразени в неговото изложение, в неговата концепция във връзка с отчитане 140-

годишнината от създаването на Районен и Окръжен съд-Пловдив, всички инициативи, които са организирани от него.

Много ме впечатли идеята му за създадената борса за съдебни кадри и особено за кадри, произтичащи от обучаемите в Търговската гимназия в град Пловдив, а това е една инициатива, която ще издигне капацитета, уменията на служителите, които постъпват в органите на съдебната власт и би трябвало тази иновация да се възприеме и от други съдилища, а именно да се обучават бъдещи служители, които биха постъпили в структурите на съдебната администрация, защото всички като дългогодишни съдии знаем, че съдебната администрация се нуждае от предварителна подготовка, от обучение, от умения, които могат да се добият само при едно специализирано обучение по процесуалните закони, по устройствения закон, по всички онези вътрешни правила, по които се управляват делата; създаването на симулирани процеси, които подпомагат практическата дейност в усвояване на знанията от страна на студентите по право; шефството, което създадено с Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ за привличането на студенти в т.нар. „правни клиники“, своего рода „правни клиники“, създадени в съда, които се занимават с практически занимания за обучаване на младите юристи в конкретна среда, в която се развиват граждански и наказателни процеси. Интересно също така е инициативата, която той сподели пред нас, която е лично негова идея за експертен екип между административни ръководители на ниво районни съдилища и окръжен съд в рамките на един съдебен район. Колеги, това е една възможност потенциалът на административните ръководители, които в рамките на своите правомощия, очертани в ЗСВ, да решават практически възникнали проблеми в момента, в работна среда, а не да се чака тепърва реакция, ако щете на Съдийската колегия или пък, когато тези

проблеми могат да се решат в работна среда, на място - какво по-хубаво от сътрудничество и общ дух на творчески подход към работата, която ангажира ръководните екипите в органите на съдебната власт в рамките на един и същ апелативен район. Тоест въпросът с командироването при кадрови дефицитите ще се решава много по-бързо и много по-удовлетворително за поемане на работа, която е свързана примерно с прекомерна натовареност или отсъствие на колеги. Хареса ми също така неговото добро познаване на информационната система, която в момента вече се вражда в органите на съдебната власт, неговият подход за решаване на въпроса за натовареността. Ние всички го чухме. Той каза следното: „Трябва да има комуникация в модулите за случайно разпределение на делата и модула за натовареността, и обратна връзка между кумулираните данни в модула за натовареността към модула за случайно разпределение на делата", тоест той имаше едни много конкретни предложения и идеи, които са работещи идеи и които са продуцирани от неговия интелект, от неговото познаване на работата.

Моите уважения към професионалния капацитет на колегата Шейтанова, нейния дългогодишен труд като редови съдия. Очевидно тя не е запозната, както колегата Калибацев със строго административни дейности, но явявайки се на този конкурс за този висок пост, по отношение управлението на един от най-натоварените, тоест всъщност един от най-представителните за съдебната власт съд, какъвто е Пловдивският окръжен съд, ми се струва, че колегата Шейтанова следваше да положи малко повече труд, за да се подготви. Имам предвид следните факти. Колегата не познаваше добре, на въпросите на колегата Дишева не отговори удовлетворително по отношение на това как се оценява натовареността на съдиите. Тя даде един аванс и каза: „Да, аз ще се запозная как работи системата и тогава ще мога да кажа, да дам своите конкретни предложения за това как, дали

ефективно, дали обективно, дали достоверно работи в момента системата за оценка на натовареността", т.е. Правилата за оценка на натовареността, да не говорим и за последните изменения в тези правила, в които бяха ангажирани и много магистрати включително и колегата Дишева беше в този екип.

Направи ми впечатление, че колегата отговори, че критерият за измерване на натовареността е количествен, всъщност от който ние искаме да избягаме. Ние искаме да въведем качествен критерий, който да спомогне за обективно и достоверно измерване на действителната натовареност на всеки магистрат. Именно количественият критерий в момента се използва, който е несъвършен и ние се стремим към това да избегнем това несъвършенство.

Относно това как би реагирала в ситуации на атаки срещу съдебната власт, срещу магистрати, злостни кампании срещу личността на магистрати това, че колегата не познава стандартите беше явно от факта, че колегата веднага препрати към ангажираността на Съдийската колегия да решава проблемите. Проблемите, които засягат авторитета на отделен орган на съдебната власт преди всичко следва да бъдат ефективно, оперативно решавани от ръководството на конкретния съд. Ако административният ръководител на този конкретен съд не застане първо, с лицето си, с позицията си зад своите колеги, ами колеги, извинявайте, той ще чака реакция на Съдийската колегия. Ами тя може да се забави. Да, тя ще реагира, но пък и това беше в основата на архитектурата на мисленето за създаване на механизъм за реакция в органите на съдебната власт и съответно във Висшия съдебен съвет тогава, когато има кризисен пиар и трябва да се реагира.

Колегата Калибацев със своите идеи и със своята иновативност, със своя капацитет много се е извисил над обикновеното чиновническо мислене и като човек, който генерира идеи, той трябва да

бъде поощряван и подкрепян, колеги. Такива колеги са нужни не само на съдебната система, но и на България. Затова ми се струва, че колегата има проблем. Не всеки може да върви по пътя на този, който ражда идеи. Повечето от всички сме изпълнители. Много малко са личностите, които раждат идеи, в смисъл това, че колегата направи впечатление със своята собствена мисъл, а не с резоньорството и не с изпълнението на чужда мисъл и чужди идеи, а този колега се извиси над обичайното ниво. Ето защо, аз го съветвам да не се отказва.

Очевидно виждам какъв вероятно ще бъде резултатът от този избор, но на мен ми се струва, че това, което показва колегата кандидат за председател на Окръжен съд-Пловдив е пример за това как би могъл да се изпълни фактическият състав на хипотезата за необходимото изключение в чл. 169, ал. 1, изречение второ от Закона за съдебната власт и аз му пожелавам успех, успех в бъдещата дейност. Той ще бъде полезен на Районния съд все още, но му пожелавам да не се отчайва, да не се отказва и със своята творческа мисъл да подобрява работата не само в органа на съдебната власт, в който в момента правораздава и упражнява административни функции, но и да помага на своя колега, която ще заеме поста председател на Окръжен съд. Никой не е съвършен. Нейната концепция действително беше един преразказ на докладите досега за отчитане дейността на съда, но аз вярвам и в колегата, която ще се развие и която със своите достойнства и личностни качества на един почтен магистрат би могла да доразвие себе си и като административен ръководител, но моят фаворит от това изслушване е г-н Калибацев и аз ще гласувам за това той да бъде избран за председател на Окръжен съд-Пловдив.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Други изказвания? Г-н Новански, заповядайте!

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря! Ако се отговаря общо и шаблонно на въпросите по причина, че човек не е запознат, това не е отговор между другото, защото Единната информационна система с всичките ѝ модули, за които се зададоха въпроси не чакат мен и вас, а чакат административния ръководител да ги внедрява. Нито ще коментирам общото събрание, защото само до преди 2-3 месеца то беше на друго мнение (ако си спомняте), нито ще коментирам дали концепцията е преписана или не - най-вероятно не е, разбира се.

По отношение на г-н Калибацев. Продължавам да твърдя, че е изключително интелигентен, начетен, модерен, иновативен, с новаторски стил и поглед в електронните технологии. Ще ви дам един пример. В Пловдивския район направиха система, която е почти идентична с Електронния портал само дето отдавна работи (естествено, на местно ниво) и адвокатите, и гражданите са изключително доволни особено сега по време на ситуацията на коронавируса и всичко това стана с негова помощ и съдействие, но г-н Калибацев е в средата на втори мандат като ръководител на друг съд. Аз лично смятам, че му е рано за трети мандат, особено на още по-високо ниво, не че не го заслужава, просто смятам, че това за момента не е редно и не е нормално да се случва.

Искам да кажа нещо друго по отношение на нещо, което не се коментираше досега и то се появи в медиите - тази работа с оставката в Асеновград. Опитва се да се едва ли не да излезе, че това е морален акт. Аз лично не го възприемам така, но го възприемам като бягство от отговорност и не за друго, а защото съм запознат с историята на Асеновград и ремонта на съда и мога да ви кажа в случай, че сте забравили, че обществената поръчка за ремонта в Асеновград имаше една, която беше прекратена поради причина за това, че се беше явил само един кандидат, което според мен не беше никакво основание

да бъде прекратена, така че това беше малко нелеп опит за такъв някакъв морален акт.

Така или иначе поради причините, които ги казах, а именно заради това, че г-н Калибацев е в средата на втори мандат и не е нормално, дето се вика не е колегиално да прескочи на следващото ниво като ръководител, ще подкрепя другия кандидат г-жа Шейтанова с всичките условности между другото, за които спомена и г-жа Имова.

Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Други изказвания? Не виждам други изказвания.

Колеги, режим на гласуване.

Първо, подлагам на гласуване първия кандидат - г-н Иван Калибацев - административен ръководител на Районен съд-Пловдив. Който е за неговата кандидатура, моля да гласува. Има 1 глас, това е гласът на г-жа Имова. 1 глас „за“.

Подлагам на гласуване втория кандидат Това е съдия Розалия Красиминова Шейтанова - съдия в Окръжен съд-Пловдив. Който е „за“ втората кандидатура, моля да гласува. (брои гласовете) 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11 гласа „за“. Имаме избор.

1. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител - председател на Окръжен съд - Пловдив

Кандидати:

- Иван Георгиев Калибацев - административен ръководител на Районен съд - Пловдив, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестиран с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 32/30.10.2018 г., комплексна оценка „Много добра“*)

- Розалия Красимилова Шейтанова - съдия в Окръжен съд - Пловдив, с ранг „съдия във ВКС и ВАС" (*Атестирана с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 6/18.02.2020 г., комплексна оценка „Много добра"*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

След проведеното гласуване с вдигане на ръка и при обявения резултат:

За Иван Георгиев Калибацев - 1 глас

За Розалия Красимилова Шейтанова - 11 гласа

На основание чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА** Розалия Красимилова Шейтанова - съдия в Окръжен съд - Пловдив, **на длъжността „административен ръководител - председател"** на Окръжен съд-Пловдив, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, **считано от датата на встъпване в длъжност.**

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека да поканим двамата кандидати.

(Иван Калибацев и Розалия Шейтанова влизат в залата. Лозан Панов им обявява резултата от проведеното гласуване, след което същите напускат залата.)

Пристъпваме към точка 2 от дневния ред. Избор на административен ръководител – председател на Районен съд-Девин. Имаме един кандидат и това е съдия Илияна Росенова Ферева –

изпълняваща функциите „административен ръководител“ на Районен съд-Девин.

Господин Шекерджиев, заповядайте за доклад.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, г-н Панов, дали не е разумно някаква малка почивка от пет минути да дадете, ако колегите не възразяват?

ЛОЗАН ПАНОВ: Аз нямам нищо против.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз не възразявам, но нека е малка все пак.

ЛОЗАН ПАНОВ: Настина нека да бъде пет минути, защото знаем, че ще се забавим малко повече от времето, което обявяваме. Пет минути, значи сме на линия в 12.35 ч. Благодаря ви!

(след почивката)

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 2 от дневния ред. Избор на административен ръководител – председател на Районен съд-Девин. Имаме един кандидат и това е съдия Илияна Ферева-Зелева, изпълняваща функциите „административен ръководител“ на Районен съд-Девин.

Господин Шекерджиев, заповядайте за кратко изложение.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Предложението на КАК е да бъде проведен, на основание чл. 194б от ЗСВ, избор за назначаване на длъжността „административен ръководител – председател“ на Районен съд-Девин. Имаме един кандидат и това е съдия Илияна Ферева-Зелева. Тя понастоящем е изпълняваща функциите „административен ръководител – председател“ на същия съд.

Съдия Ферева е с ранг „съдия във ВКС и ВАС“. По отношение на нея – и това е приложено към материалите, е налице положително

становище както от страна на КАК, така и положително становище, изготвено от Комисията по професионална етика.

По отношение на единствения кандидат становището на КАК е, че липсват данни, които поставят под съмнение високите професионални качества на съдия Ферева-Зелева спрямо длъжността, за която кандидатства, а именно „административен ръководител – председател“ на Районен съд-Девин.

Към материалите по точката е видно, че са приложени концепцията, атестацията на кандидата, въпросите, които са зададени, отговорите, които са дадени, както и протоколът от проведеното Общо събрание. То е проведено измежду съдиите в Районен съд-Девин и колегите им в Районен съд-Смолян.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Нека да поканим съдия Зелева.

(Илияна Зелева влиза в залата)

Съдия Зелева, по точка 2 от дневния ред имате възможност да запознаете колегите с Вашата концепция. Заповядайте!

ИЛИЯНА ЗЕЛЕВА: Благодаря!

Уважаеми г-н Председател,

Уважаеми госпожи и господа, членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет,

За мен е чест и привилегия да се явя пред вас в качеството ми на кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Районен съд-Девин за втори пореден мандат и да изложа концепцията си за стратегическо управление в следващите пет години, ако вие ми гласувате доверие да продължа работата си.

В качеството си на кандидат съм изготвила концепция, която представя организацията на правораздавателна и административна

дейност в Районен съд-Девин в периода 2015 г. – 2019 г. на база анализ на статистическите данни, доклади от извършени проверки, приетите вътрешни правила за гъвкаво институционално поведение и ефективно използване на ресурсите. Затова ще се спра накратко само на основните моменти, изложени в нея, като ще започна от мотивацията ми за участие в този конкурс.

Мотивацията ми е свързана с личната ми ангажираност към достиженията и проблемите на Районен съд-Девин като съдия в този съд от 2001 г. и от придобития от мен управленски опит през изтеклия ми мандат за 2015 г. – 2020 г. Работата ми като съдия и административен ръководител е оценена с две поредни оценки „много добра“. Най-силният ми мотивиращ фактор е самата работа, която имам желание и воля да продължа и занапред в дух на разбирателство и сътрудничество между съдии и служители.

Изминатият от мен професионален път в този орган на съдебна власт от 2001 г. досега ми дава основание да считам, че съм детайлно запозната с достиженията и всички аспекти от дейността на съда, с хората, които стоят зад неговите резултати, които го утвърждават като една ефективно работеща институция. Вярвам в съдиите и служителите от съда и тяхната подкрепа, която е особено важна за мен, тъй като считам, че успешното административно ръководство е свързано със спазване на принципа на приемственост и способността на ръководителя да даде ясни насоки на своите служители за техните задачи, да ги мотивира и да им даде ясно разбиране за целите на институцията.

През 2015 г. встъпих в длъжността „административен ръководител“, като започнах мандата си с ясно очертаване на задачите в оперативен и стратегически план, целите и мерките, към които ще бъдат насочени усилията на съдии и служители. В съда работят

компетентни и мотивирани съдии и служители, които са готови да се справят по най-добрия начин с поставените им задачи. Започнах мандата си с добра основа, добра и адекватна обезпеченост на работата на съда с човешки и материали ресурси, въведени вътрешни правила, приложени добри практики по отношение на системите за управление и контрол на делата. Чрез прилагане на принципа на приемственост на започнатото от предшестващия моето управление административен ръководител – съдия Елка Хаджиева, продължих да работя за надграждане и усъвършенстване на работните процеси в съда, за повишаване на тяхната ефективност, прозрачност и отговорност. Усилията ми като административен ръководител бяха насочени към осигуряване на устойчивост на постиженията в основните области, актуализация на въведените вътрешни правила за управление на работните процеси в съда, подобряване на системите за управление и контрол на делата, подобряване на достъпа на гражданите до информация и правосъдие и повишаване на тяхното доверие, като спазваме стриктно принципите публичност, отчетност, прозрачност и контрол.

Районен съд-Девин осъществява правораздавателната си дейност на територията на три от общините на Област Смолян – Девин, Доспат и Борино, и прилежащите им населени места. Районен съд-Девин използва модерна сграда, в която има две съдебни зали, оборудвани със звукозаписна техника, контролни монитори и информационни дисплеи, предоставящи информация за насрочените съдебни дела. Осигурено е нормално провеждане на съдебните заседания. С цел да се осигури максимално нормална работа за съдии и служители, в периода от 2015 г. – 2017 г. са заменени почти всички стари, морално остарели компютърни конфигурации, принтери, скенери

и компютри с нови. Поставени са контролни видеодисплеи пред съдебните зали, визуализиращи графици на съдебните заседания.

През 2015 г. – 2016 г. предприех действия към извършване на редица текущи и неотложни ремонти във връзка с правилното стопанисване и управление на сградата. Извършен е основен ремонт на фасадата и покрива на съдебната палата, боядисване на стени, циклене на паркет и смяна на износени офис мебели, ползвани от съдии и служители.

Съгласно действащото длъжностно разписание, в Районен съд-Девин има утвърдени 2 щатни бройки за магистрати, 1 щат за държавен съдебен изпълнител и 1 щат за съдия по вписванията. Към момента са заети 12 щатни бройки на съдебни служители, като техният брой беше намален през 2019 г. от 14 щатни бройки на 12 щатни бройки, съобразно приетата примерна щатна структура при щат на съд от двама съдии от Комисия „Съдебна администрация“ към Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет.

В Районен съд-Девин при щатна численост от двама магистрати не могат да се създадат отделения, не може да се оформи общо събрание на съдиите, поради това съдиите участват, на основание заповед на председателя на Окръжен съд-Смолян, в Общото събрание на съдиите от Районен съд-Смолян. Двамата съдии разглеждаме граждански и наказателни дела, при 100% натовареност, разпределяни чрез прилагане на принципа за случайно разпределение чрез Единната централизирана система за разпределение на делата.

За периода 2015 г. – 2019 г. магистратите в Районен съд-Девин имат нормална натовареност по щат, определена спрямо критерия „брой дела“. За 2019 г. към „дела за разглеждане“ – това са 36 броя спрямо постъпили 33 броя и спрямо свършени 32 броя. Нормалната натовареност е предпоставка за професионално

изпълнение на правомощията от магистратите, както и измерването ѝ според разумни критерии за необходимо време за обработка на делата със справедливи коефициенти за тяхната тежест. Анализът на главните показатели – брой постъпили, брой дела за разглеждане и брой свършени, характеризиращи дейността на съда, налагат извода за тенденция и устойчивост в повишаване на постъпленията от дела през последните три години. Само като бройка ще ги посоча като постъпления дела без общия брой дела за разглеждане за годината. За 2019 г. те са били 786 броя спрямо 756 броя за 2018 г. и спрямо 703 броя за 2017 г. Наблюдава се по-висок процент на постъпилите граждански дела, които съставляват около 76%, а разликата от 24% се пада на наказателните дела. Заповедните производства съставляват около 50% от общо постъпилите граждански дела въпреки намалението на постъпление на този вид дела през последните години. През 2019 г. са постъпили повече граждански дела по чл. 310 от ГПК – трудови възнаграждения, за неизплатени трудови възнаграждения. Запазва се висок дял на броя на свършените дела, които са около 90% спрямо дела за разглеждане и висок процент на приключилите със съдебен акт по същество спрямо прекратени. Поддържа се висок процент на свършените дела в 3-месечен срок от 95% до 97%.

Създадени са пълни електронни досиета на делата. Предоставя се максимум информация в електронната папка, в която се съдържат почти всички сканирани документи от хартиен носител.

Добрите резултати в работата на съда са отразени в доклад от Инспектората на Висшия съдебен съвет при извършената проверка на наказателни дела през 2017 г., в който е отбелязана отлична организация на административна и деловодна дейност по образуване, движение и приключване на делата. През 2018 г. в доклад от проверка, извършена от Окръжен съд-Смолян, също са отразени добрите практики

в правораздавателната дейност на съдиите и съдебните служители. През 2019 г. в Районен съд-Девин при извършена планова проверка от Инспектората на Висшия съдебен съвет по граждански дела също са констатирани изключително добри практики и резултати в работата на съда – съдиите и съдебните служители, по отношение на администриране на граждански дела, по срочността на производствата на отделните видове дела и по постановяване на съдебните актове.

За непрекъснатата актуализация на въведените вътрешни правила съм назначила комисия, която ежегодно извършва проверка на необходимостта от промени, свързани с приети решения от Висшия съдебен съвет, или настъпили законодателни изменения.

Районен съд-Девин своевременно извърши прехвърлянето на всички данни в новия сайт съгласно сроковете, определени от Висшия съдебен съвет и сайтът се използва успешно от 01.12.2019 г. Районен съд-Девин ежегодно участва активно в кампанията „Ден на отворени врати“. От 2015 г. съдиите на Районен съд-Девин участваме активно като лектори в образователната програма „Информиран избор и гражданско доверие“. Работата на съдиите по програмата е отличена с грамота „Служебна благодарност“ от Висшия съдебен съвет.

В рамките на инициативите по Комуникационната стратегия искам да споделя и да изразя пред вас удовлетвореността си от участието си през м. октомври 2019 г. в Седмата международна конференция на тема: „Съдилища и комуникация“, организирана от Националната служба за съдебна власт, в Унгария, гр. Будапеща. На тази среща бях командирована с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет. Този международен форум ме обогати с интересни презентации и споделен опит на другите държави по сложния въпрос „съдилища и комуникации“ като най-добър способ за

увеличаване на доверието, представяне на работата на съда чрез медии и собствени комуникационни канали.

Придобитият от мен управленски опит през изтеклия ми мандат ми дава увереност, че мога да се справя със задължението на лидера към своя екип, да ги ръководя, да насърча креативността у съдии и служители към идеи за институционално развитие.

Целите и мерките занапред ще продължат към развитие на достиженията, подобряване и усъвършенстване на работните процеси. Ако вие ми гласувате доверие, ще продължа управлението към устойчивост, надграждане и усъвършенстване на работните процеси, ще работя за повишаване на доверието на индивидуално и институционално ниво чрез повишаване на информираността на гражданите за видовете съдебни и административни процедури, като стриктно спазвам принципите законност, независимост, прозрачност, отчетност и контрол. Затова ще се спра само на най-важните стратегически цели, които са очертани подробно в представената от мен концепция, както и мерките за тяхното постигане.

Съдът гарантира достъп до бързо и ефективно правосъдие, осъществявано от компетентни и мотивирани съдии, които издават висококачествени и навременни решения.

Спазване на стандартите на Кодекса за етично поведение на българските магистрати и Кодекса за етично поведение на съдебните служители.

Развитие на кадровия потенциал чрез повишаване на тяхната квалификация.

Подобряване на условията на труд за съдии и служители чрез анализ и оценка на нуждите от въвеждане на нови технологии и тяхното оптимално разпределяне и използване.

Откритост, достъпност и яснота на предоставената информация.

Повишаване на доверието на гражданите в съда чрез максимална прозрачност, отчетност и противодействие на корупцията, предотвратяване на конфликт на интереси.

Съдът си взаимодейства и поддържа ефективни работни отношения с други съдилища и институции, имащи отношение в процеса на правораздаване, или към работата на съда.

Законосъобразно изразходване на бюджетните средства.

Управление на съдебната сграда чрез разработване на обективни показатели за определяне на приоритети за инвестиции и ремонти.

Благодаря ви за вниманието!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Уважаеми колеги, по точка 2 от дневния ред заповядайте за въпроси.

Госпожо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Имам един въпрос към колегата. Знам Вашето виждане за съществуването на Районен съд-Девин. Вие сте го мотивирала с това, че е пограничен район, че е със 100-годишна история, пътна инфраструктура, така че съм запозната. Въпросът ми обаче е свързан с принципното Ви становище за реформиране на съдебната карта. Смятате ли, че трябва да продължат да съществуват съдилища с по двама-трима магистрати, които се намират в близост до областни центрове, и разбира се, нямат очертаните проблеми с достъпа до правосъдието, какъвто очевидно Вие съзирате за Районен съд-Девин?

ИЛИЯНА ЗЕЛЕВА: Благодаря Ви, съдия Пашкунова, за този въпрос.

Реформата на съдебната карта е въпрос от особен интерес както за професионалните юристи, така и за обществеността дотолкова, доколкото преди да бъде извършена каквато и да било реформа в тази посока, следва да бъдат извършени подробни анализи на гаранциите на достъпа до правосъдие и анализи на ролята на съда в живота на местната общност. Моето виждане по този въпрос, като съдия с 20 години съдийски стаж в този орган на съдебна власт, е, че Районен съд-Девин е доказал необходимостта от съществуването си в продължение на 100 години. Съдът работи с изключително добра материална и техническа обезпеченост. Има обезпеченост на човешки ресурси. Съдът има доказани добри резултати в дейността си, които считам, че са свързани с постоянството на съдии и служители. През 2016 г. Районен съд-Девин е бил обект на социологическо проучване, в което бяха споделени мнения както от професионални юристи, така и от местните власти, така и от представители на гражданското общество. Тяхното мнение и тяхното виждане за съда е, че виждат съда като институция, която е носител и пазител на култура и на ценностите, справедливост.

Считам, че реформата на съдебната карта следва да бъде извършена след внимателно анализиране и след като има конкретно приети решения и параметри, по които да бъде измервана натовареността на съдиите. Считам, че трябва да бъдат предприети мерки на първо време да бъде гарантирана равномерна натовареност на съдиите на районно ниво, тъй като от анализа на натовареността на съдилищата (с който се запознах) през 2019 г., е видно, че районните съдилища са най-натоварените съдилища. Моето виждане е, че Районен съд-Девин има място на съдебната карта така, както е ситуиран и както функционира в момента. Защо мисля така? Аз имам опит и съм била съдия и в Районен съд-Смолян. Аз съм започнала кариерата си като съдия в Районен съд-Смолян, работила съм година и половина.

Определено времето, което ми беше необходимо за достигане до работа, беше свързано с използване и на личното ми време и това е мотивирало и преместването ми – да отида в Девин, за да мога да си спестя това време за пътуване. Трябва да се отчете спецификата на район Смолян – високопланински район, който е изключително труднодостъпен при зимни условия, и пътната инфраструктура, социално-икономическото развитие в района. Мисля, че имаме добра натовареност към момента. Сега единственият показател, по който си мисля, е че не може да се постигне специализация при съд от двама съдии. Няма как да има специализация, защото вече ви споменах, че в постъпленията от дела преобладават гражданските дела и е по-малък процентът на постъпилите наказателни дела и с оглед на това да се гарантира равномерна натовареност на двамата магистрати, считам, че не може да има специализация. Освен това аз в концепцията съм изложила анализ на видовете граждански и наказателни дела и вие ще видите, че те са изключително разнообразни по вид. Не преобладават примерно по-голям брой от един вид дела, така че да предполага постигане на специализация. Но ако трябва да отговорим на това изискване, ние сме готови да се справим с това предизвикателство. Двадесет години двамата съдии в Районен съд-Девин (двамата магистрати) имаме 20 години стаж на длъжността. Мисля, че се справяме – съдът има добри показатели, измерени през срочност и качество на правораздаването, така че мисля, че можем да отговорим и на това изискване и на това предизвикателство чрез обучения, участие в обучения. Мисля, че ще се справим.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други въпроси към кандидата? Не виждам.

Съдия Зелева, ще Ви помоля да изчакате отвън.

ИЛИЯНА ЗЕЛЕВА: Благодаря Ви!

(Илияна Зелева излиза от залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, по точка 2 от дневния ред само ми позволете да започна с няколко думи.

През 2015 г. подкрепих съдия Зелева в нейния първи мандат за председател на Районен съд-Девин. Тогава тя нямаше този административен опит, нямаше този поглед на административен ръководител. Заедно с един също много добър съдия работи в този съд – съдия Елка Хаджиева. Съдът е с чудесни показатели. Проверките както на Инспектората по наказателни дела, така и на Окръжен съд-Смолян по граждански дела показват високо ниво на правораздавателния процес, срочност при изпълнение на служебните задължения, при изписването на делата. Един доказал се магистрат и административен ръководител. Моля ви да я подкрепим за нейния втори мандат, за да може да продължи и с подкрепата на своите колеги от Районен съд-Смолян, и на колегата Хаджиева от Районен съд-Девин за един втори мандат като административен ръководител. Вярвам, че ще се обединим около нейната кандидатура.

Други изказвания? Не виждам други изказвания. Извинявайте, г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз ще бъда съвсем кратка. Няма да ни затрудни този избор. Действително колегата е с дългогодишен стаж в Районен съд-Девин, в Районен съд-Смолян, била е и административен ръководител. Отличен професионалист е, етична, колегиална. Само искам да кажа, че при подкрепата, която тя е получила от Общото събрание, колегите са се консолидирали около мнението за нея, че тя е пример за подражание като съдия. Така че смятам, че без никакви колебания трябва да я подкрепим.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Не виждам други изказвания.

Колеги, режим на гласуване по точка 2 от дневния ред – избор на административен ръководител – председател на Районен съд – Девин, за съдия Илияна Зелева.

Режим на гласуване. (Брои гласовете: 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11.) Всички присъстващи гласуват, 11 гласа „за“. Само г-н Кояджиков го няма.

2. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител – председател на Районен съд – Девин

Кандидат:

- Илияна Росенова Ферера – Зелева – изпълняваща функциите „административен ръководител“ на Районен съд – Девин, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестирана с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 30/24.09.2019 г., комплексна оценка „Много добра“*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

След проведеното гласуване с вдигане на ръка и при обявения резултат: 11 гласа „за“ и 0 гласа „против“, на основание чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА** Илияна Росенова Ферера – Зелева – изпълняваща функциите „административен ръководител – председател“ на Районен съд – Девин, на **длъжността „административен ръководител – председател“ на Районен съд – Девин**, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, **считано от датата на встъпване в длъжност.**

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека да поканим съдия Зелева.

(Илияна Зелева влиза в залата. Лозан Панов я поздравява с избора ѝ, след което тя напуска залата)

Продължаваме с точка 3 и следващите от дневния ред.

Господин Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! По точка 3 предложението на КАК е да бъде преназначен, на основание чл. 169, ал. 5 от ЗСВ, Георги Милушев – изпълняващ функциите „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд-Кърджали, на длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Кърджали, считано от датата на встъпване в длъжност на новоизбрания административен ръководител – председател на Окръжен съд-Кърджали.

Видно от справката, която е приложена, има свободно място, на което може да отстъпи досегашният административен ръководител.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Изказвания по точка 3? Няма изказвания.

Гласуваме точка 3 от дневния ред.

Всички гласуват „за“. Господин Гроздев и г-н Кояджиков ги няма. Благодаря ви!

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

3. ПРЕНАЗНАЧАВА, на основание чл. 169, ал. 5 от ЗСВ, във връзка с § 205, ал. 1 от ПЗР на ЗСВ, Георги Стоянов Милушев – и. ф. административен ръководител – председател на Окръжен съд – Кърджали, на длъжност „съдия“ в Окръжен съд – Кърджали, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение,

съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност на новоизбрания административен ръководител - председател на Окръжен съд – Кърджали.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 4. Заповядайте, г-н Шекерджиев!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви, г-н Панов!

Точка 4. Комисията по атестирането и конкурсите предлага два варианта на решение във връзка с откритата процедура за периодично атестиране на Слав Иванов Бакалов – административен ръководител – председател на Административен съд-Сливен. В първия вариант се предлага процедурата да бъде прекратена, като мотивите са пред вас. Във втория вариант, напротив, се предлага да не бъде прекратявана, което значи той да бъде атестиран. Надявам се, че сте се запознали с мотивите, но това, на което искам да обърна внимание, е следното. Към настоящия момент второто периодично атестиране не се налага предвид измененията в закона. Вие знаете, имаше една преходна разпоредба, която предвиждаше, че образуваните атестационни процедури преди определена дата би следвало да бъдат довършени.

Във вариант 1 колегите са приели, че доколкото няма необходимост към настоящия момент да бъде провеждана процедура за второ периодично атестиране, а няма основание да бъде извършено извънредно такова, това е основание да се прецени, че вече образуваната процедура, без значение, че е образувана преди посочената в преходната разпоредба към Закона за изменение на Закона за съдебната власт дата, следва да бъде прекратена.

Обратното становище е застъпено във вариант 2. Въпросът е следният. Доколкото разбирам, колегите са приели, че следва да

ангажират вниманието на Съдийската колегия и с оглед на това как трябва да процедираме в тази хипотеза оттук нататък.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Мисля, че има и практика цитирана по едното от решенията и предложенията.

Господин Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз ще подкрепя вариант 1. Ще подкрепя вариант 1, съгласно който тази процедура следва да бъде прекратена. Моите съображения са следните. Тази преходна и заключителна норма, която касае висящите производства, действително касае процедурно как да се довършат допустими производства по атестиране. В случая сме изправени пред производство, което вече не се налага да бъде извършено съгласно изменената материалноправна норма, затова в случая аз изцяло споделям мотивите, които са изложени във вариант 1 и ще гласувам в подкрепа на този вариант.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Други изказвания? Изказвания в подкрепа на друг вариант?

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, аз ще гласувам в подкрепа на втория вариант. Ние имаме вече няколко случая, в които сме приели атестирания в подобна хипотеза, като сме приели, че преходната разпоредба, която е цитирана и с която съм убедена, че всички вие сте добре запознати, има предвид условията и реда, а не само процесуалния ред за извършване на атестации, които иначе от гледна точка на материалноправните предпоставки биха били допустими за провеждане и при сега действащата правна уредба, защото всъщност става въпрос за материалноправни предпоставки. Материалноправните предпоставки, излишно е, сигурна съм, да го споменавам, но са такива, които се взимат предвид съобразно действащата към съответния момент правна уредба. Преходната разпоредба не казва, че

атестациите, които са били допустими за провеждане и са регламентирани и по сега действащия ред, не следва да бъдат провеждани, а тя казва, че започнатите атестации се довършват по досегашния ред. Това са все пак различни неща. Ние нямаме преуреждане на вече възникнали фактически състави, нямаме такова изрично преуреждане. Освен това казах, че ние при един предходен случай обсъждахме този въпрос и ми се струва, че мълчаливо стигнахме до извода, че следва да бъдат продължени тези атестации. Доказателство в подкрепа на този ми извод за начина, по който ние досега сме тълкували закона, е фактът, че сме приели няколко атестации в подобна хипотеза.

Прави ми впечатление в случая на съдия Бакалов, че той всъщност (надявам се нещо да не бъркам във фактите) има проведено атестиране за 7 години, а при сега действащата правна уредба минималният период на атестиране трябва да бъде 10 години. Въпреки че има три атестации съдия Бакалов, те са при такива обстоятелства и при правна уредба, която е действала към съответния момент, че атестирането му включва само 7 години. Пак повтарям, надявам се, че не бъркам фактите. А сега минимално за 10 години трябва да бъде атестиран, т.е. нямаме покриване поне на този минимален критерий. Така че аз ще подкрепя втория вариант. Разбира се, споделям останалите съображения, които са изложени тук, няма да ги преповтарям.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Само не успях да видя поред на вдигането на ръка – г-жа Имова, г-жа Пашкунова, г-жа Керелска.

Заповядайте, г-жо Имова!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, аз ще подкрепя втория вариант по съображенията, които са изложени пред вас в становището на КАК. Този вариант подкрепих и в заседанието на КАК, разбира се, без

подробни аргументи, но сега ми се струва, че те са изложени. Най-важният аргумент, който ме води до тези изводи за подкрепа на втория вариант, е фактът, че в § 72, ал. 2 се предвижда разпределените на членовете на Комисията по атестирането и конкурсите преписки по изготвяне на комплексни оценки от атестирането до влизане в сила на този закон да се довършат по досегашния ред. Редът обаче, процедурата е функция от материалноправната уредба, която е съществувала към момента на прилагане на тази процедура. Това е и залегнало в класическото разбиране в правната теория по гражданско право – проф. Живко Сталев е развил тази концепция, че всъщност процесуалните норми обслужват материалното право и процесът не може да бъде разглеждан разделно от материалното право, спрямо което той осъществява своите функции на защита и санкция. Действително в закона е казано – § 72, ал. 2, че разпределените на членовете на Комисията по атестирането и конкурсите преписки се довършват по досегашния ред, но именно този ред е предпоставен от приложение на материалноправния закон, който е действал до влизане в сила на новата уредба. Тогава именно са възникнали юридическите факти, които отнесени към правната норма, предвиждат две поредни периодични атестации. И след като това е така и след като законът предвижда довършване на тези атестации вече при започнали процедури по атестиране по досегашния ред, това означава, че досегашният ред обхваща и материалноправните основания, по които са открити тези процедури именно по този досегашен ред.

Ето защо аз ще подкрепя втория вариант. Останалите съображения са по целесъобразност, разбира се – това, че ние вече сме провеждали такива процедури и сме приемали такива атестации по досегашния ред. Така че те са по целесъобразност – 16 броя атестации, не знам сега точно, ще ме извинят колегите, няма я пред мен

конкретната справка, но ми се струва, че общо 16 атестация се работят именно по този ред, по открити процедури по стария ред, и те се довършват в момента от колегите, част от които са изцяло изработени, но това са съображения по целесъобразност. Моята идея, е че процесуалният ред обхваща материалния закон, който е съществувал по времето на приложение на този именно процесуален ред, към който препраща и преходната разпоредба на новия закон.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря, г-жо Имова!

Госпожо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз ще бъда кратка и ще се постарая да не повтарям аргументите, които изложиха колегите Дишева и Имова. Аз също ще подкрепя вариант 2. Правилото е, че законът действа занапред по отношение на юридически факти, които възникват, и недовършени фактически състави. По отношение на заварените случаи обаче, когато имаме изрична разпоредба в преходните такива, то, колеги, тогава ние трябва да довършим процедурите при действието на досегашния закон. Такава е хипотезата на § 72.

Само искам нещо да допълня. Вярно е, че разпоредбата е непрецизна. Записано е „по досегашния ред“, вместо да се включат и условията – редът винаги се предпоставя от определени условия. Колеги, да не забравяме обаче, че § 72 се прилага и по отношение на дисциплинарните производства, и на конкурсните процедури, т.е., ние ако приемем, че ще действа законът занапред по отношение на атестационните процедури, какво правим с висящите дисциплинарни процедури и конкурсни процедури. Така че смятам, че вариант 2 съответства на буквата и на духа на § 72.

И още нещо във връзка с изложените съображения по целесъобразност. Така е, 16 атестационни процедури вече са проведени по стария ред, т.е. довършени са по стария ред, с втора периодична

атестация. Ние трябва да гарантираме на колегите равнопоставеност. Това е, което искам да кажа в подкрепа на моя вот за вариант 2.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Госпожо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Всъщност почти всичко, което исках да кажа, вече беше казано. Аз също ще подкрепя вариант 2, но отликата в моето становище се изразява в това, че според мен разпоредбата на § 206 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, както каза г-н Чолаков, касае процедурата, а не приложението на съответния материален закон. Но дотук моето становище съвпада с неговото. Оттам нататък ние трябва да преценяваме кой е действащият материален закон към момента на възникване на юридическия факт, който поражда съответното правоотношение, а именно правоотношението във връзка с атестирането. И отговорът тук е много прост – този юридически факт за тази втора атестация е възникнал при действието на Закона за съдебната власт в редакцията му от 2016 г., където е предвидено, че такава атестация следва да се прави и оттук нататък няма какво повече да разсъждаваме. Това е действащият материален закон, ние го прилагаме него. Ако законодателят имаше предвид нещо друго, той щеше да придаде обратно действие на новата материалноправна разпоредба. В случая нямаме такава разпоредба, която да придава такова обратно действие на новия материален закон. Така че по тези прости, бих казала, съображения аз ще подкрепя вариант 2.

Истина е това, че 16 атестации сме направили, като сме съобразявали това просто правило, което го прилагаме ние в правораздавателната си дейност и аз мисля, че няма спор по отношение на него. И тук не става въпрос само за целесъобразност, а става въпрос и за равнопоставеност на колегите, защото досега сме ги атестирали,

след като юридическият факт на поредната атестация е възникнал при действието на стария закон, а сега отведнъж казваме – ама, оттук нататък няма да ви атестираме. Това са ми съображенията.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, други изказвания?

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Съвсем накратко, защото няколко пъти се спомена, че съм изложила аргумент по целесъобразност за това, че досега били проведени няколко процедури – 16 се каза, по този ред, при действието на сегашната правна уредба. Колеги, аз посочих това обстоятелство, само за да напомня, че ние този въпрос го обсъждахме на Съдийска колегия. Макар че не излязохме тогава с категорично решение, в смисъл не с категорично, а с конкретно решение с някакъв формулиран диспозитив по тълкуването на закона, това беше нашата воля. Само в този смисъл беше моето изказване като подкрепа на тезата ми. Изобщо не смятам, че по целесъобразност следва да прилагаме закона.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Не виждам други изказвания. Подлагам на гласуване поредността така, както са предложени от КАК, първо вариант 1. Той е със следното съдържание: Процедурата по периодично атестиране на Слав Иванов Бакалов – административен ръководител – председател на Административен съд-Сливен, **следва да бъде** прекратена. Който е за този вариант, предложен от КАК, моля да гласува!

Имаме 2 гласа „за“ – на г-н Чолаков и на г-н Гроздев.

Сега подлагам на гласуване втория вариант. Вторият вариант е със следното съдържание: Процедурата по периодично атестиране на Слав Иванов Бакалов – административен ръководител – председател на Административен съд-Сливен, **не следва да бъде** прекратена. Който е съгласен с този вариант, моля да гласува! (Брои гласовете:

1,2,3,4,5,6,7,8) Имаме 8 гласа. Господин Мавров го няма. 8 гласа на 2 гласа. Имаме решение по тази точка.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

4. ОТНОСНО: Становища по тълкуване на разпоредбите на ЗСВ в областта на атестирането във връзка с открита процедура по периодично атестиране на Слав Иванов Бакалов – административен ръководител на Административен съд – Сливен

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Процедурата по периодично атестиране на Слав Иванов Бакалов – административен ръководител – председател на Административен съд – Сливен, **не следва** да бъде прекратена.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 5. Господин Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Предложението на КАК е да бъде проведена на основание чл. 196, т. 4 от ЗСВ извънредна процедура по извънредно атестиране на Нели Генчева Иванова – съдия в Районен съд-Разград. Предлага се да бъде приета комплексна оценка „много добра“, в цифрово изражение 97 точки.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, изказвания по тази точка? Не виждам такива.

Режим на гласуване. Гласуваме точка 5 от дневния ред.

По точка 5 всички присъстващи гласуват „за“. Господин Мавров го няма, както и г-н Кояджиков.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

5.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 4 от ЗСВ (в сила до 11.02.2020 г.), във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 2 от ЗСВ, извънредно атестиране на Нели Генчева Иванова – съдия в Районен съд – Разград.

5.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Нели Генчева Иванова – съдия в Районен съд – Разград.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 6 и следващите.

Господин Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз ви предлагам да ги групирам и да ги докладвам заедно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Групирайте ги, да, те са за повишаване. Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Предложението е за повишаване на място в по-горен ранг.

Точка 6 е проект на решение за повишаване на Ъшъл Лютфи Ириева – съдия в Районен съд-Бяла, на място в по-горен ранг, а именно „съдия в ОС“.

Точка 7 е предложение за повишаване на Галена Петкова Чешмеджиева-Дякова – съдия в Районен съд-Русе, понастоящем с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС“.

Следващото предложение е за повишаване на Стою Христов Згуров – съдия в Софийския районен съд, понастоящем с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС“.

Точка 9 е предложение за повишаване на Невена Иванова Ковачева – съдия в Районен съд-Бургас, понастоящем с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“.

Точка 10 е предложение за повишаване на Асен Радев – съдия в Районен съд-Бургас, понастоящем с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“.

Точка 11 е предложение за повишаване на Дарина Йорданова – съдия в Районен съд-Бургас, понастоящем с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“.

Точка 12 е предложение за повишаване на Радостина Иванова – съдия в Районен съд-Бургас, понастоящем с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

Точка 13 е предложение за повишаване на Георги Иванов – съдия в Районен съд-Бургас, понастоящем с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

Точка 14 е предложение за повишаване на Петя Георгиева-Стойнова – съдия в Окръжен съд-Бургас, понастоящем с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС“.

Точка 15 е предложение за повишаване на Веселина Узунова-Панчева – административен ръководител – председател на Районен съд-Каварна, понастоящем с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“.

И последната точка е предложение за повишаване на Живко Георгиев – съдия в Районен съд-Каварна, понастоящем с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС“.

Според Комисията по атестирането и конкурсите са налице всички предпоставки да бъдат повишени колегите на място, като са изминали необходимия период от време от последното атестиране. За всички кандидати комплексната оценка от последното атестиране е

„много добра“. Налице са изискванията по чл. 164 от ЗСВ за съответния юридически стаж. По отношение на нито един от тях няма влезли в сила дисциплинарни наказания за нарушение по чл. 307, ал. 3 от ЗСВ или влезли в сила заповеди по чл. 327 от ЗСВ. По отношение на всеки един от кандидатите имаме положително становище от съответната етична комисия към съответния орган на съдебната власт.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Уважаеми колеги, имате ли нещо против да гласуваме анблок от точка 6 до последната точка от днешния дневен ред – точка 16? Няма такива възражения.

Режим на гласуване. Гласуваме от т. 6 до т. 16 включително – повишаването на колегите, както са изброени и докладвани.

Всички гласуват „за“. Господин Кояджиков само го няма. Благодаря ви!

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка на т. 6 до т. 16 включително)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Ъшъл Лютфи Ириева – съдия в Районен съд – Бяла, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

7. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Галена Петкова Чешмеджиева – Дякова – съдия в Районен съд – Русе, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне

на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

8. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Стою Христов Згуров – съдия в Софийския районен съд, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

9. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Невена Иванова Ковачева - съдия в Районен съд - Бургас, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

10. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Асен Тотев Радев – съдия в Районен съд – Бургас, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

11. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Дарина Кирчева Йорданова – съдия в Районен съд – Бургас, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на

максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

12. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Радостина Петкова Иванова – съдия в Районен съд – Бургас, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

13. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Георги Христов Иванов – съдия в Районен съд – Бургас, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

14. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Петя Георгиева Георгиева – Стоянова – съдия в Окръжен съд – Бургас, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

15. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Веселина Михайлова Узунова – Панчева – административен ръководител – председател на Районен съд – Каварна, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение,

съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

16. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Живко Павлов Георгиев - съдия в Районен съд - Каварна, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Поради изчерпване на дневния ред закривам заседанието на Съдийската колегия. Благодаря ви за участието! Пожелавам ви лека събота и неделя.

Закриване на заседанието – 13.35 ч.

Стенографи:

Таня Младенова

Зоя Костова

Невенка Шопска

Катя Симова

Лидия Здравкова

(Изготвен на 14.07.2020 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ